

DE CE TREBUIA SĂ FIE PĂSTOR

 . . . cred, un gen de predicator interminabil. Și fără educație, eu—eu cred că nu prea arăt ca un predicator pentru unii oameni. Și eu—eu nici măcar nu pretind a fi un predicator, sunt doar ca o roată de rezervă. Dar simt că eu am un Mesaj de la Dumnezeu, că în felul meu (că unicul mod pe care îl am ca să Îl prezint), încerc să-L prezint lumii. Și dacă eu nu aș sta cu acest Mesaj, aș fi un trădător față de Dumnezeu și un fățarnic față de voi. O persoană care va spune un lucru și crede un altul, este fățarnicie. Noi trebuie să vorbim întotdeauna adevărul din inima noastră. Astfel încât când oamenii se uită la noi, chiar dacă nu sunt de acord cu noi, vrem să fim bărbați și femei onorabili: pentru că spunem din inimă, ceea ce este adevărat în inimile noastre.

² Anul trecut, sau cu un an înainte de anul trecut, am avut privilegiul să aduc un—un Creștin . . . sau scuzați-mă, un mesaj de Crăciun, aici la Ramada. Și cred că am vorbit despre subiectul, sau aici sau la Phoenix, despre: *De Ce Micul Betleem? Și apoi cred că a fost aici, anul trecut, că am vorbit despre: Noi Am Văzut Steaua Lui În Răsărit Și Am Venit Să Ne Închinăm Lui.*

³ Și, știți, citim Biblia, și ne întrebăm, de acele „*De ce-uri?*” Și în seara aceasta m-am gândit, dacă veți avea răbdare cu mine puțin, și dacă vă veți rugați cu mine, aș încerca să vă dau mesajul meu de Crăciun. Numai Dumnezeu știe unde vom fi următorul Crăciun, dacă va fi un alt Crăciun după acesta. Astfel fiindcă acesta ar putea fi ultimul Crăciun când stăm împreună, până când vom sta la o altă masă. Și nu va fi unul de felul acesta, ci va fi când vom mânca și vom bea împărțășirea din nou cu El, în Împărăția Tatălui la capătul drumului. Și astfel, să îl abordăm în seara aceasta ca și cum acesta ar fi ultimul mesaj de Crăciun în care am sta vreodată împreună, în profunzimea sincerității.

⁴ Vreau să vorbesc în seara aceasta despre un subiect neobișnuit, dar uneori îl găsiți pe Dumnezeu în lucrul neobișnuit. El face lucrurile într-un fel neobișnuit. Nu felul obișnuit, este felul neobișnuit, timpuri neobișnuite, scene neobișnuite, El este neobișnuit. Și vreau ca acesta . . . Cu voia Domnului, vreau să vorbesc despre subiectul: *De Ce Trebuia Să Fie Păstor.*

⁵ Și acum chiar înainte să ne apropiem de Cuvânt, care eu cred că este Dumnezeu, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”

⁶ Așa cum am spus, săptămâna trecută, sau cealaltă la Phoenix, „Este dovedit că sunt supuși pe acest pământ, oameni, care trec prin această clădire acum.” Televiziunea dovedește asta. Este într-o altă dimensiune, ochii noștri naturali și cele cinci simțuri ale noastre nu pot captura asta. Nu este că televiziunea fabrică ceva, aceasta doar canalizează. Nu puteți face o mișcare cu degetul, nu puteți clipi, ci este dovedit că este înregistrat pentru totdeauna. Eu aș putea sta în picioare. . . Sau un om în Australia, dacă am avea un—un ecran de televizor aici, nu doar asta ci—omul ar putea vorbi, să își miște degetul, să clipească din ochi, sau chiar culoarea îmbrăcămintei care o poartă, ar fi proiectată aici pe perete; și el să fie în Africa, Australia, oriunde în lume. Vedeți, este un ciclu de unde eter. Eu nu pot explica asta, dar știu că este acolo. Nu cred că cineva ar putea să explice cu adevărat. Astfel, televiziunea poate acapara asta și să o facă realitate prin intermediul unor instrumente, care o pot reflecta pe perete.

⁷ Acum, același lucru a fost aici când Adam era aici. Televiziunea era aici când—când Ilie a stat pe Muntele Carmel. Era aici când Martin Luther, acel preot tânăr, a aruncat împărtășirea pe jos și a spus, „Este cușer! Și cel neprihănit va trăi prin credință.” Era aici atunci, dar noi aflăm asta doar acum. Și tot așa este, că în prezența noastră în seara aceasta este Dumnezeu, Îngeri, ființe supranaturale care sunt invizibile pentru simțul nostru natural al văzului. Dar într-o zi aceasta va fi o realitate tot așa cum este televiziunea acum, și la fel de normal. Acum, iată de ce cred eu Cuvântul.

⁸ Isus a spus, „Oricine va adăuga un cuvânt la această Biblie, sau va scoate un Cuvânt din Ea, partea lui îi va fi scoasă din Cartea Vieții.”

⁹ Astfel, să ne plecăm capetele atunci, chiar înainte de a O citi. Atât de solemn! Orice om care are putere fizică ar putea întoarce pagina, dar numai Dumnezeu O poate descoperi.

¹⁰ Și cu capetele noastre plecate acum spre țărâna de unde am fost luați, și unde într-o zi ne vom întoarce, mă întreb. . . Și în acest moment solemn, în timp ce ne apropiem de Crăciun, dacă este cineva aici care se simte chiar nevrednic și ar vrea să fie amintit în această rugăciune, ați vrea (fără să vă ridicați capul) doar să vă ridicați mâinile către Dumnezeu și să spuneți, „Amintește-ți de mine, Doamne, de acest Crăciun”? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

¹¹ Prea Sfânt și Milostiv Tată Ceresc, Dumnezeu Atotputernic, Cel ce era de la început, înainte să fi existat o stea, sau un atom, sau o moleculă. Tu ai făcut toate lucrurile prin Isus Cristos Fiul Tău, și ne-ai dat toate lucrurile fără plată în El. Îți mulțumim, în seara aceasta, Doamne, pentru această ocazie pe care Tu ne-ai dat-o să ne adunăm împreună, ca să fim avertizați și învățați de

Duhul Sfânt. Și Duhul Sfânt ia Cuvintele Tale și ni le descoperă, căci Isus a spus, „Când va veni El, Duhul Adevărului, El vă va aduce aminte de aceste lucruri care vi le-am spus Eu și vă va arăta și lucrurile care vor veni.”

¹² Dumnezeu, nu este niciunul printre noi, nici nu este unul pe fața pământului, care este vrednic să încerce să interpreteze Cuvântul Tău, căci este scris că, „Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie interpretat în mod personal.” De aceea, Doamne, ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne dea în seara aceasta, la fiecare în parte, porția de care avem nevoie ca să săturăm acea foame care este în inima noastră pentru o umblare mai aproape de Tine. Noi suntem nepotrivii, necurați, nevrednici. Fă ca, Copilul care s-a născut în Betleem, care a trăit cea mai desăvârșită viață, și a fost singurul om desăvârșit pe pământ, și s-a dat pe Sine ca răscumpărare ca El să ne poată curăți pe noi păcătoșii necurați și să ne aducă în relație cu Tatăl, admite în seara aceasta ca Duhul Său Sfânt (prin predicarea Cuvântului) să facă lucrul acesta pentru noi.

¹³ Doamne Dumnezeu, sunt mulți bolnavi în țară astăzi, în ciuda celui mai bun medicament cu care ne-am tratat vreodată, și cea mai bună medicină și cele mai bune spitale. Și în ciuda la toate marile noastre descoperiri științifice, totuși sunt mai multe boli decât a știut lumea vreodată, pentru că este mai mult păcat și necredință decât a știut lumea vreodată. Ajută-ne în seara aceasta, Mare Medic, și vindecă-i pe bolnavii care sunt în mijlocul nostru.

¹⁴ Și dă-ne Duhul, adevăratul Duh de Crăciun. Când astăzi . . . asta când ceremoniile păgâne, închinarea la pomii de Crăciun, povestiri fictive despre un—un om numit Moș Crăciun, și despre iepurii noștri de Paști, și diferitele mode din care lumea comercială a făcut profit, fie ca aceste lucruri să fie lăsate deoparte, Dumnezeu. Să intrăm în Cristos Cuvântul, căci noi am cerut asta în Numele Lui și pentru slava Lui. Amin.

¹⁵ Dacă vreți să deschideți cu mine pentru o lectură în Sfânta Scriptură, Sfântul Luca, capitolul 2. Mă puteți auzi bine?

Este vreo transpunere în microfoane? Mă puteți auzi bine în spate? Dacă da, ridicăți mâna. Vă mulțumesc. Capitolul 2 din Evanghelia după Sfântul Luca.

Și s-a întâmplat în acele zile, că a ieșit un decret de la Cezar Augustus, care prevedea ca toată lumea să fie impozitată.

(Și acest impozit a fost făcut cunoscut pentru prima dată . . . era dregător în Siria.)

Și toți s-au dus să fie impozitați, fiecare la ținutul lui.

Și Iosif s-a suit și el din Galileea, în cetatea Nazaret, în Iudeea, . . . cetatea lui David, care este numită Betleem; (pentru că era din casa și din seminția lui David:)

Să fie impozitat împreună cu Maria logodnica lui, care era însărcinată.

Și așa a fost, că, pe când era ea acolo, zilele în care se îplineau ca ea să nască.

Și ea a născut pe Fiul ei cel întâi născut, și l-a înfășurat în scutece, și l-a culcat într-o iesle; pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmpii, și făceau de strajă noaptea în jurul turmelor lor.

Și, iată, că îngerul Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor: și ei s-au înfricoșat foarte tare.

Și îngerul le-a zis, Nu vă temeți: căci, iată, vă aduc . . . o veste bună care vor fi o mare bucurie pentru tot norodul.

Căci vi s-a născut astăzi în cetatea lui David, un Mântuitor, care este Cristos, Domnul.

Și acesta va fi un semn pentru voi; Voi veți găsi pruncul înfășurat în scutece, culcat într-o iesle.

Și deodată acolo era . . . Și deodată acolo . . . cu îngerul o mulțime de . . . oaste cerească, laudând pe Dumnezeu, și zicând,

Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ, binefacere față de oameni.

Și după ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții, Haideți să mergem chiar acum la Betleem, și să vedem acest lucru care s-a împlinit, pe care Domnul ni l-a făcut de cunoscut.

Și au venit în grabă, și au găsit pe Maria, și Iosif, și pruncul culcat în iesle.

Și după ce L-au văzut, au dat de știre peste tot ceea ce li se spusese despre copil.

Și toți cei care au auzit asta se mirau de acele lucruri pe care le spuneau păstorii.

Dar Maria păstra toate aceste lucruri, și le cugeta în inima ei.

Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său.

¹⁶ Acum, este o... De ce acest eveniment a fost descoperit păstorilor? Asta ar fi cumva un lucru uimitor pentru noi. Am câteva Scripturi scrise aici, și câteva notițe pe care voi încerca să le menționez, să vă explic *de ce* cum știu eu mai bine. Și poate atunci după asta, că Domnul cu harul Lui, în seara aceasta, va lua *de ce-urile* de la noi. Dar a... Majoritatea dintre noi, presupun, la un moment dat, s-a întrebat de ce acest cel mai mare eveniment din toate timpurile a fost descoperit păstorilor. De ce a fost descoperit păstorilor și nu teologilor din vremea aceea? Ei erau cei care erau învățați să-L audă. Și de ce a venit Acesta și i-a ocolit pe cei bogați, și a venit la săraci? Și, de ce i-a ocolit pe cei învățați și înțelepți, și a venit la cei smeriți și neînvățați? Sunt câteva întrebări de *de ce* referitoare la lucrul acesta.

¹⁷ Și un alt motiv aș putea spune, observați, pruncul a fost născut în Betleem. Care, Betleem în traducerea Ebraică, după cum am avut aici acum doi ani, *Betleem* înseamnă „casa pâinii lui Dumnezeu.” Și am dovedit în Scripturi că El nu ar fi putut veni în niciun alt loc. Betleemul a fost fondat de către Rahav și al ei—soțul ei. Rahav era o curvă căruia i-a făcut curte un general, din armata Israelită, după ce ei au cucerit Ierihonul. Și prin credință ea a crezut Mesajul lui Dumnezeu, în condiția ei, și a fost salvată. Și de acolo, când Iosua a împărțit teritoriile unde fiecare trebuia să fie,...

¹⁸ Și este o lecție importantă care, sper cândva să reușesc să o aduc la Tucson, despre acele mame Evreice care dădeau naștere acelor copii. Când gema în dureri la nașterea copilului, ea spunea numele copilului și asta l-a situat în poziție în țara făgăduită, seminția lui. Lucrul important este că tot Cuvântul lui Dumnezeu coincide perfect. Dacă nu coincide, nu este Cuvântul lui Dumnezeu care nu coincide, este gândul tău care nu coincide cu Cuvântul. Acesta coincide tot perfect.

¹⁹ Și, deci El era Pâinea Vieții, așa cum am învățat săptămâna trecută la Phoenix, sau cealaltă săptămână. Și fiind Pâinea Vieții, El nu ar fi putut veni în niciun alt loc decât la „*casa pâinii lui Dumnezeu.*” Și acesta a fost motivul *de ce*. Acum, aici, Isus este născut în Betleem, și în Betleem era o sinagogă, mari conducători religioși locuiau în Betleem. David marele păstor-împărat s-a născut în Betleem, tatăl lui Isai s-a născut în Betleem, bunicul lui Obed s-a născut în Betleem. Și, toți din urmă, el provenea din Betleem.

²⁰ Și aici, Isus Fiul lui David este născut în Betleem, chiar sub umbra marilor catedrale. Atunci dacă acei oameni erau instruiți, și așteptau după Mesia toți acei ani; patru mii de ani, a fost profețit că va veni Mesia. Și atunci dacă Mesia s-a născut în umbra catedralei, de ce au trebuit ei să meargă tocmai până sus în munți la un grup de păstori neînvățați și needucați ca să aducă marele Mesaj, primul Mesaj? Și i-a însărcinat pe păstori! Nu pe cei înțelepți și învățați, ci pe păstori. Este un lucru ciudat, nu-i

așa? Dar trebuie să fie un *de ce* pe undeva . . . Este un *de ce*, acum trebuie să fie un răspuns de ce! Și nimeni nu cunoaște răspunsul decât Dumnezeu. El este Acela care cunoaște răspunsul.

²¹ Acum, amintiți-vă, Mesia era deja în cetate, născut în cetate, într-un staul; chiar lângă marile catedrale unde marele preot . . . și marii preoți, și teologii, și cei înțelepți, și cei învățați, toți erau acolo așteptând-ul pe Mesia. Și El era acolo, chiar în mijlocul lor! Dar atunci de ce s-au dus ei la . . . afară pe dealurile din Iudeea la neînvățați, needucați, incuți, cei mai săraci dintre toți? Păreau ca cele mai nepotrivite persoane pentru o astfel de sarcină, să descopere Mesajul și să-i trimită să aducă Mesajul.

²² Știți părerea mea? S-ar putea să nu conteze prea mult, dar vreau să-mi exprim părerea: eu cred că este din cauza înțelepciunii lui Dumnezeu, pentru că El știa că ei nu vor primi un astfel de Mesaj în modul în care a venit. Nu era pe gustul învățaturii lor. Era diferit. Nu era ceea ce au fost ei învățați să creadă că va fi El. Era contrar înțelegerii lor teologice. Toată instruirea lor, toată învățătura lor a fost ocolită, devenise nimic. Cred că a fost înțelepciunea lui Dumnezeu care a știut că ei nu vor primi un astfel de Mesaj.

²³ Astfel Mesia era aici, și trebuia să fie cineva care să Îl recunoască. Și El îi cunoștea pe aceia care nu erau implicați în astfel de lucruri ca acelea. El Își putea transmite Mesajul mai bine la un grup de neînvățați, decât ar fi putut la un grup amestecat care erau atât de prinși în căile lor încât nimic nu-i putea întoarce, nici măcar Cuvântul lui Dumnezeu.

²⁴ Și acum, prietene Creștin, dă-mi voie să pun această întrebare, cu toată sinceritatea și dragostea. Mă întreb doar, dacă El ar face același lucru în seara aceasta, și să ne trimită nouă în această generație Cuvântul făgăduit care este făgăduit acestei generație, mă întreb dacă teologii noștri, și educatorii, și înțelepții, nu ar refuza Mesajul întocmai cum au făcut ei atunci? Omul nu se schimbă, nici Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă. El este Dumnezeu neschimbător, El nu se schimbă!

²⁵ Observați, Îngerii vin și . . . Îngerii au venit și au transmis Mesajul lor la oameni care erau într-o stare atât de inferioară, pe când acolo erau oameni cu mult mai (pământesc vorbind) calificați decât acești bieți, păstori analfabeți. Păstorul era cel mai analfabet dintre toți, el nu avea nevoie să știe nimic altceva în afară de oile lui. Nu trebuia să știe matematică. Nu trebuia să știe cum să—să divizeze un atom. Nu avea nevoie de nicio școlarizare. El doar trebuia să își cunoască oile, asta era tot ce trebuia să știe. Și Dumnezeu, marea Înțelepciune, și Izvorul și resursa la toată înțelepciunea, ar alege o astfel de persoană ca aceea (persoane, adică, ca aceia), și să-i ocolească pe toți învățații bine educați care sunt pregătiți să știe Asta. Asta spune un lucru, că ei au fost pregătiți în domeniul greșit. Ocolind tot ce

era important în țară; erau oameni importanți acolo, învățători mari, Caiafa marele preot, mulți alți oameni mari, toți învățații puternici ai Israelului, toate denomi-națiunile, și toți teologii lăudăroși, Dumnezeu i-a ocolit pe fiecare dintre ei! Acum, asta este înțelepciunea lui Dumnezeu.

²⁶ Observați, cele mai Înalte Ceruri se grăbesc să cinstească pe cei mai smeriți și neîn-vățați de pe pământ. Cel mai Înalt din Ceruri a coborât ca să Se facă cunoscut la cei mai de jos de pe pământ, i-a ocolit pe toți ceilalți dintre ca să Se facă cunoscut păstorilor simpli; venind să le dea acestor păstori simpli cel mai mare Mesaj din toate timpurile. Au existat mulți mesageri mari. Ne-am putea găndi în ziua lui Noe, și a profeților, și—și a marilor preoți, și așa mai departe, care au fost în vremurile trecute. Marii învățați, împărați, potențați, monarhi, dar aici El vine cu cel mai mare dintre toate Mesajele. Care era Mesajul? „Mesia este aici acum!” Vedeti? Și să facă cunoscut acest lucru, El i-a ocolit pe toți cei instruiți, ca să îl facă cunoscut păstorilor umili.

²⁷ Gândiți-vă la asta: toți clericii, toți oamenii bisericii, toți învățătorii, toată pregătirea teologică, toți banii care au fost cheltuiți, toate bisericile, și doctrinele, și denomi-națiunile, au fost toate ocolite! Toată învățătura care au investit-o ei în toți—toți misionarii, și tot prozelitismul, toți membrii, și tot ce au crezut ei că L-ar fi onorat pe Dumnezeu, cu toate acestea, Mesajul cheie din toate acestea a trecut pe lângă ei. Ciudat! De ce? Vedeti?

²⁸ Și observați, nu numai atât, dar și în cel mai puțin probabil loc pentru un astfel de eveniment. Păstorii, acum, au fost cei care au primit Mesajul. Și acum observați unde era Mesajul: în cel mai puțin probabil loc în care cineva s-ar fi așteptat să vină. Și mă întreb, în seara aceasta, dacă noi am aștepta adevăratul Mesaj al Domnului Isus, mă întreb dacă ar fi într-un grup neobișnuit, un loc care ar fi . . . care marea, lume cultă și biserica de astăzi s-ar gândi că este o grămadă de—de, oh,eretici? Mă întreb dacă nu ar fi acolo unde noi L-am găsi? Cel mai improbabil loc, și la cei mai necalificați vorbitori. Păstorii nu știau nimic despre vorbire, doar să cheme oile; păi, poate de asta a și venit.

²⁹ Dar acolo era un Cuvânt făgăduit. Observați, ar putea face asta din nou.

³⁰ I-a ocolit pe toți nobilii din țară. A trecut pe lângă toți nobilii, și a fost descoperit la cei neînsemnați. Toți nobilii care au fost decorați cu—cu mare doctorat în divinitate și—și psihologie, și—și educații înalte, și catedrale mari și lucruri, toate acestea au fost ocolite și descoperit la neînsemnați. Înțelepciunea, înțelepciunea infinită a Atotputernicului Dumnezeu a făcut-o, să le facă de cunoscut cel mai mare Mesaj care a fost vreodată, „Mesia este acum pe pământ.” Ce înțelepciune! Nu putea veni decât de la Dumnezeu care cunoaște înțelepciunea!

Toată înțelepciunea și toată școlarizarea, și totul, a fost acum pustiit și ocolit de marea înțelepciune a lui Dumnezeu. Eu continui să repet asta pentru că vreau să pătrundă adânc. Totul a fost pustiit, nu era de niciun folos. A ocolit totul ca să facă ca înțelepciunea lui Dumnezeu să aibă dreptul de trecere, pentru că Dumnezeu ia lucrurile neînsemnate ca să facă ceva.

³¹ Ne-am putea opri aici și să vorbim despre Ioan. Ne-am putea opri și să vorbim despre Ilie. Nimeni nu știe de unde a venit Ilie. Tot ce știu ei, este doar că a apărut pe scenă. Profeții din trecut, de-a lungul epocilor, ei erau neînsemnați. Dar Dumnezeu a luat aceea să... și a ocolit—etica bisericii, și învățăturile, ca să facă... să arate că El este Dumnezeu. El ia ceva care este neînsemnat, să facă ceva cu acesta. El își arată înțelepciunea Lui și Dumnezeirea Lui făcând astfel, pentru că alege lucrurile neînsemnate. Când El a făcut de prima dată un om, El doar a luat un bulgăre de lut și a făcut un om din el. Și nu era nimic altceva decât lut, dar El a făcut un om. Și Dumnezeu ia lucrurile neînsemnate acum, cu care să facă ceva. Și atâta timp cât noi credem că suntem ceva, atunci noi nu putem fi folosiți în mâna lui Dumnezeu. Noi trebuie să renunțăm la tot ce am știut sau am învățat vreodată. [Fratele Branham își drege glasul—Ed.] (Scuzați-mă.) Ca și marele Sfânt Pavel, el a spus că a trebuit să uite tot ce a învățat el vreodată, ca să-l poată cunoaște pe Cristos.

³² Toată școlarizarea lor, toate învățăturile lor și așa mai departe, s-a dovedit a fi cel mai rău lucru pentru ei. În cele din urmă s-au lepădat de El! Chiar școlarizarea care au avut-o *pentru* El, ca să-L creadă, s-a întors și a devenit cel mai critic vrăjmaș al Lui, și L-a răstignit!

³³ Știți că istoria se repetă din când în când? Este un fapt cunoscut. S-ar putea întâmpla din nou chiar lângă noi. „Oh,” voi spuneți, „Dacă aș fi trăit atunci, . . .” Păi, acum, dacă voi vreți să știți ce ați fi făcut atunci, uitați-vă la starea voastră prezentă acum; și puteți vedea ce ați fi făcut atunci, pentru că asta cu siguranță este revelator.

³⁴ Înstriuiți să creadă Cuvântul Lui, și atunci când Cuvântul Lui a fost adevărit chiar sub ochii lor, ei au tăgăduit Cuvântul care a fost adevărit. Când Dumnezeu a dovedit ce va face El, și a spus ce va face, și a dovedit ce va face El, atunci ei s-au întors invers și l-au numit pe acest om un „duh rău” (care i-a blestemat pe toți). Gândiți-vă la ce a avut loc! Gândiți-vă la ce i-a determinat; pregătirea lor i-a făcut să nu recunoască tocmai Cuvântul făcut trup pentru ziua lor; tocmai pregătirea care au avut-o ei în școlile lor, cu cei mai buni dintre învățători.

³⁵ Și voi spuneți, „Păi, noi nu am face asta astăzi.” Învățătorii lor erau cu mult mai supremi față de ai noștri de astăzi (superiori, adică, învățătorilor noștri), și ei au eșuat. Ei nu au avut nouă sute și nouăzeci și șase de organizații diferite așa cum avem noi astăzi.

Aveau vreo trei. Și din cele trei, urmăriți cele trei, și niciuna dintre cele trei nu L-au recunoscut! Asta demonstrează că ce face omul este o nebunie pentru Dumnezeu. Vedeți?

³⁶ Acum, ei nu au reușit să-L recunoască. Acum. . . Și ei ar face iar același.

³⁷ Omul. . . Intenția este bună, întotdeauna este bună. Și omul niciodată nu-și schimbă poziția, el niciodată nu-și schimbă mult căile; mă refer la omul din lume. Omul întotdeauna îl laudă pe Dumnezeu, omul religios, pentru ceea ce El a făcut, și întotdeauna le arată oamenilor ce El urmează să facă, și apoi ignoră ceea ce face El! Vedeți? Acesta este omul, așa este făcut, așa a fost dintotdeauna. Și voi cititorii Bibliei în seara aceasta știți că asta este conform cu Cuvântul, „corect.” Ei îl laudă întotdeauna pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut, spun ce va face El, și ignoră ce face El. Acesta-i doar un obicei al omului.

³⁸ Motivul pentru care ei au făcut acest lucru, învățătorii, după părerea mea acum: ei au interpretat Cuvântul, pentru că ei toți credeau într-un Mesia care trebuia să vină. Tot Israelul credea asta și ei încă cred asta astăzi. Dar motivul pentru care ei nu L-au recunoscut pe *El*, Mesajul Lui nu era conform cu adaptarea lor bisericească. Ei. . . interpretarea lor care o aveau referitor la Cuvânt, Mesia nu S-a manifestat niciodată în felul în care au interpretat ei că o va face El. Astfel, și de asta, ei nu L-au recunoscut pentru că nu se potrivea cu interpretarea lor. Așa cum am spus mai înainte, și spun din nou, „Dumnezeu nu are nevoie de nimeni să interpreteze Cuvântul Lui. El este Propriul Său interpret.”

³⁹ Acum, Biblia spune. . . Dați-mi voie să vă dovedesc acum că acesta este Adevărul. Isaia profetul, cu șapte sute cincisprezece ani înainte ca aceasta să se întâmple, Isaia profetul a spus, „O fecioară va rămâne însărcinată, și va naște un fiu.” Fără nicio îndoială că toți în acea epocă se gândeau că fiica lor va fi acea femeie, pentru că Isaia a spus asta. Dar, voi vedeți, a fost cu șapte sute de ani mai târziu. Dar când. . . Dumnezeu nu a avut nevoie de nimeni să interpreteze Cuvântul Lui, când El o va face, sau cum o va face El. El a spus că o va face, și El a făcut-o!

⁴⁰ Dumnezeu a făgăduit că El. . . acolo în Isaia, cred că în capitolul 28, pe la versetul 18. Și de asemenea în Ioel 2:28, că în zilele din urmă, ultimii două mii de ani, El va turna Duhul Său peste toată făptura. El a spus, „Fiii și fiicele voastre vor proroci. Tinerii voștri vor vedea vedenii. Bătrânii voștri vor avea vise.” Și lucrurile care El le va face, Isaia a spus, „Cu buze bălbâitoare și cu alte limbi voi vorbi acestui popor, și aceasta este Odihna.” Dar ei nu au vrut să-L asculte. Clătinau din cap și treceau pe lângă Acesta. El a spus „Toate mesele lui Dumnezeu vor deveni pline de vărsături, și nu va mai fi nimic curat.” Și dacă aceea nu este

o imagine a Ierusalimului, și a bisericii din acea zi la venirea lui Mesia, este o imagine astăzi la fel. Doar se repetă.

⁴¹ Acum, când Dumnezeu spune că va face un lucru, El l-a făcut. Indiferent de ce crede oricine altcineva despre asta, ce spune oricine, când Dumnezeu vorbește despre ceva, El este dator să interpreteze El Însuși acel Cuvânt. Și adevărarea Lui a Cuvântului este Propria Lui interpretare. Observați, adevărind Mesajul lui Mesia al Lui. El a făgăduit ce va face Mesia când va veni. Și când El a venit . . .

⁴² Chiar când magii de la răsărit s-au uitat înspre sud-vest, de unde erau ei în Babilon, și au văzut o stea maiestuoasă. Știați că nu există nicio frântură în istorie, niciunde, ca vreun observator (pe când ei chiar calculau—timpul prin stele, oameni mari care studiau aceste stele) . . . Nu există nicio relatare istorică care să spună că vreunul dintre ei a văzut acea stea. De ce? Nu le-a fost dat lor, ei nu căutau așa ceva. Dar acești magi știau că va răsări o Stea a lui Iacob, și ei urmăreau Asta, și Asta a trecut din momentul când s-a născut Isus în Betleem . . .

⁴³ Acum, știu că tradițiile noastre Creștine, sunt exact ca bisericile noastre, au lucruri anapoda. Mergeți aici afară și vedeți oameni înțelepți care vin să se închine unui bebeluș; nu există un astfel de lucru în Scriptură. Ei au ajuns acolo doi ani mai târziu, coborând prin câmpii și dincolo de Râul Tigru. Nu au venit să se închine la un prunc, ci la un copilăș cam de doi ani. De ce a fost, că în aceeași perioadă, Irod a ucis toți copiii de la doi ani în jos? Ca să-l poată prinde pe Mesia. Vedeți, ei . . . Dumnezeu a adevărat prin Cuvântul Lui.

⁴⁴ Și când acești magi au venit la Ierusalim . . . Steaua i-a condus la capitala religioasă a lumii, Ierusalim. Și de îndată ce ei au intrat pe acele porți, acea stea (supranaturalul care i-a călăuzit) a refuzat să le mai arate. În sus și-n jos pe străzi acești oameni eleganți, bogați cu cămile acoperite cu pânze frumoase, și așa mai departe . . . în sus și-n jos pe străzi spuneau, „Unde este Cel care s-a născut Împărat al Iudeilor. Noi i-am văzut steaua în răsărit.” Și acea mare capitală religioasă, după doi ani de Mesajul păstorilor, încă nu aveau răspunsul sau nu știau nimic despre Asta. Căpetenia tuturor denominațiilor nu avea răspunsul.

⁴⁵ Astfel lucrul acesta a tulburat Sanhedrinul, și au chemat Scribii să vină să citească. Și au citit istoria lui Mica, profetul care a spus, „Și Tu, Betleeme, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre toate căpeteniile lui Iuda (cea mai neînsemnată), căci din tine va ieși un domnitor care va conduce poporul Meu, Israel.” Și după ce au fost citite Scripturile (și fiind și adevărate înaintea ochilor lor), ei totuși nu L-au acceptat, deși Scriptura a spus așa. Mă îndoiesc foarte mult că ar face-o astăzi, dacă Scripturile care sunt făgăduite pentru această zi ar

fi manifestate. Poate nu vă voi mai predica niciodată, dar vreau să înțelegeți asta. Ei încă nu au vrut să creadă!

46 Marea înțelepciune a Tatălui face înțelepciunea omului să fie așa de nesăbuită încât El îl înjosește pe om. El de fapt ajunge la punctul unde îl face pe om să se simtă atât de rușinat de el însuși, și el nu este destul de mare ca să admită că este „greșit.” El încă rămâne cu povestea lui, nu contează cât de mult dovedește Tatăl că, Cuvântul Lui este adevărat și El face exact ceea ce a făgăduit că va face. Omul crede că înțelepciunea lui este așa de superioară lui Dumnezeu, dacă nu vine conform înțelepciunii lui, „Păi, Asta nu este așa.” Asta e adevărat în fiecare epocă, încă este așa. Vedeți cât se potrivea toată treaba, acum?

47 Ce inspirație pentru acei păstori! Îngerii au coborât ca să vorbească cu păstorii, Îngerii lui Dumnezeu au venit să vorbească unui grup de păstori.

48 Mă întreb dacă ați avut vreodată privilegiul să—să stați de vorbă cu un păstor sau să fiți cu unul, o vreme? Dacă da, mie—mie nu-mi place să spun din cauza remarcii mele pe care vreau să o fac, dar păstorul stă cu oile așa de mult încât el chiar râde ca oaia (behăind), vorbește ca oile, și miroase ca oile. Așa este, pentru că el este cu oile. Asta e tot ce știe el, sunt oile lui.

49 Acum, Cuvântul Adevărului adevărit. Când acești păstori, smeriți, oameni neșcoliți. . . Ce onoare, ce potrivit este pentru un păstor să primească un mesaj despre o oaie nou născută. Nu putea veni la nimeni altcineva decât la un păstor. De aceea S-a născut El în staul, și nu într-o casă. Oile nu se nasc într-o casă, sau într-un salon de spital decorată cu roz. Vedeți? Ele se nasc în staul, și pe câmpuri.

50 Iată de ce a fost El *condus* la Calvar. Nu puteți face o oaie să meargă pe pasajul spre măcelărie. Ați știut asta? În curțile de la măcelărie, ei au un țap care conduce oile. Și când el ajunge unde este locul deucidere, el sare afară și lasă oile să meargă înainte. O oaie trebuie să fie condusă, nu se poate conduce singură. Și, de aceea, trebuia să fie păstorul care să vină după. . . oaia lui. Când l-au găsit pe Dumnezeu-pruncul exact unde spusese mesagerul că El va fi, și când ei au găsit acest Mesaj al mesagerului în iesle, exact unde a spus Îngerul că va fi.

51 Acum, am auzit oameni spunând, „Un Înger mi-a vorbit, El a spus, *așa și așa.*” Cât de ridicol uneori; și am auzit oameni spunând că un Înger le-a vorbit, și le-a spus „*așa și așa*” care era absolut contrar cu Cuvântul. Acum, cum ar putea un Înger să facă asta? Nu este posibil. Și dacă Dumnezeu ți-a spus că, *cutare și cutare* lucru se va întâmpla (tu *spui* că El ți-a spus asta), și nu se întâmplă, atunci nu era Dumnezeu care ți-a vorbit. Reține doar, că așa este. Dumnezeu nu minte. El nu se află într-o minciună.

52 Când au găsit Pruncul, ce bucurie trebuie să fi fost pentru ei. Pentru că Îngerul care le-a dat mesajul, ei l-au găsit exact în

felul în care Îngerul a spus că va fi, și chiar în locul unde Îngerul a spus că va fi. Ce lucru mare trebuie să fi fost pentru ei!

⁵³ Într-o iesle, de ce? Vedeți cât de bine se simțeau acești păstori în staul? Cum credeți că ar fi fost un teolog înăuntru acolo? El și-ar fi pus o prinzătoare pe nas, și ar fi zis, „Lăsați-mă să ies din locul acesta.” Vedeți? El ar fi fost într-un loc atât de nepotrivit, ar fi fost în disconfort.

⁵⁴ Dar, vedeți, era „chiar ca acasă” pentru păstor. Dumnezeu știe unde să trimită Mesajul Lui. Vedeți? Exact așa. În această situație în care erau păstorii atunci, în staulul lor cu Mielul lor, un Mesaj adevărit pe care ei l-au auzit. Ce frumos! În prezența lui Mesia, Cuvântul adevărit al Mesajului lor. Când păstorii au auzit că Mesia era pe pământ și au venit în Prezența Lui, chiar în propriul lor mediu, și au aflat că Mesajul este adevărat, a fost adevărit acolo, cum trebuie să-i fi făcut pe acei oameni să se simtă să afle că Dumnezeu a făcut acest lucru mare pentru ei!

⁵⁵ Păi, cărturarii ar fi fost într-un loc atât de nepotrivit acolo, în astfel de circumstanțe, ei ar fi plecat imediat. De ce? Mesagerul a venit la niște păstori simpli. Poate că ei nu ar fi putut nici măcar . . . acești . . . Unii dintre acești păstori poate că nu ar fi fost în stare nici să își semneze propriul nume, nu cred. Voi știți pe păstorii pe care Isus i-a ales când El a fost aici pe pământ, ca să-I păzească oile, „Mă iubești Petru, mai mult decât aceștia?”

⁵⁶ „Da, Doamne, știi că Te iubesc.”

⁵⁷ „Paște oile Mele.” Și Biblia a spus că Petru era un om de rând și neînvățat. Încă alege păstori.

⁵⁸ Membri bisericii din acele vremuri, și preoții, și societatea bine pregătită din acea zi, ar fi fost într-un loc atât de nepotrivit într-un staul. Acum, nu sunt foarte sigur că mulți dintre voi puteți înțelege (poate, voi orașenii) cum mirosea un staul ludean, cum arăta, și animalele din acel staul, și cum ar fi fost. Păi, unii dintre acești clasici de astăzi ar fi într-un loc atât de nepotrivit acolo, ei—ei nici măcar nu ar intra pe ușă. Dar i-a plăcut lui Dumnezeu, prin înțelepciunea Lui infinită, să descopere Asta la aceia care Îl vor primi. Cărturarii, și oamenii înțelepți din ziua aceea cu certitudine nu L-ar fi primit. Ar fi fost atât de umiliți să fie surprinși într-un astfel de loc.

⁵⁹ Păi, în primul rând, dacă ei s-ar fi întors la biserica lor, și ar fi mărturisit că au participat la o astfel de adunare, și ar fi crezut că o grămadă de păstori neșcolați care aduceau un astfel de fenomen, ei ar fi fost excomunicați din biserica lor. Ar fi fost aruncați afară din societatea Betleemului, dacă ar fi fost surprinși ascultând la un astfel de grup de oameni neșcolați cum erau acești păstori. Umiliți, ei cu siguranță ar fi fost. Dacă s-ar fi asociat cu astfel de oameni simpli, și fiind . . . și să accepte astfel deerezii să creadă că Dumnezeu ar aduce Mesajul Lui la un grup de păstori fără școală, când ei aveau totul pregătit pentru asta.

Ei și-ar fi pierdut calitatea de membrii, ar fi trebuit să renunțe la documentele lor, și nu ar mai fi putut să fie recunoscuți în rândul societății grupurilor lor din vremea aceea; pentru că s-au asociat cu un astfel de lucru, și nu cu o minte mai bună.

⁶⁰ „Cum îndrăznești!” ar fi spus preotul. „Vi în sanctuarul meu aici cu o astfel de erezie, cu o astfel de nesăbuiință, care un sălbatic incult acolo care nu . . . nu s-a dus la . . . prin primară. Și să crezi un astfel de mesaj, că, „Un Înger a coborât și le-a vorbit?””

⁶¹ Și dacă omul ar fi spus, „Am văzut Mesajul lui adevărat?”

⁶² El ar fi spus, „Dă-mi voie să-ți dau repede documentele tale. Și ieși din această societate!” Vremurile se schimbă, dar oamenii nu. Probabil că s-ar fi întâmplat și astăzi, ar fi fost dați afară din bisericile lor.

⁶³ Dar păstorii s-au simțit complet în largul lor în locul acela cu Mielul lui Dumnezeu. Și orice păstor bun simte același lucru. Când un păstor bun de oi poate vedea Cuvântul lui Dumnezeu în mod clar și adevărat, despre ce a făgăduit El să facă, acel păstor este chiar acasă. Nu-mi pasă ce spune oricine altcineva, este „Dumnezeu a făgăduit, și Dumnezeu a împlinit.”

⁶⁴ Ei spun, „Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca Botezul Duhului. Nu există un astfel de lucru ca Botezul Duhului Sfânt, asta a fost pentru apostoli.”

⁶⁵ Dar lăsați-l pe un adevărat păstor al Cuvântului să-L predice, în puterea învierii, că Isus Cristos este același ieri, azi și în veci! Petru a spus în ziua Cincizecimii, „Făgăduința este pentru voi, și pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Oriunde cheamă El, făgăduința și aceeași binecuvântare este adevărată. Și lăsați-l pe un păstor veritabil, care se hrănește cu Cuvântul să vadă acest lucru adevărat, toți teologii din lume nu pot lua Asta de la el; pentru că el știe că Dumnezeu a spus așa, și se întâmplă. Asta e tot. Este doar Cuvântul lui Dumnezeu întotdeauna. Cuvântul Lui s-a făcut trup și a locuit printre ei, și ei nu L-au cunoscut.

⁶⁶ El a făgăduit același lucru în această zi. Mă întreb dacă noi L-am recunoaște? Cei mândri și înțelepți nu au primit niciodată un astfel de lucru ca acela. Și ei credeau că dacă ar fi existat un astfel de lucru ca Mesia pe pământ, Acesta cu siguranță ar fi trebuit să vină la denominațiunea lor. Ar fi grupul lor care să-L primească, sau „Nu era corect.” Acum, doar gândiți-vă foarte bine. Dacă nu este în grupul lor, atunci . . . Ați observat, atunci? Dumnezeu niciodată nu a ales vreunul din grupul lor, ci El a ales pe acela care nu avea legătură cu niciunul dintre acestea. Pentru că un grup ar fi spus, „Vedeți ce am făcut noi?” Și ei ar face la fel astăzi. Dar Dumnezeu îl alege pe cel neînsemnat, acești motivul pentru care l-a ales pe păstor. Păstorii erau complet ca acasă cu Dumnezeul-miel în mijlocul lor, Cuvântul Lui făcut

trup printre ei. Cei mândri și înțelepți niciodată nu L-au primit, a trecut pe lângă ei.

⁶⁷ Și am putea spune același lucru astăzi, sau în orice epocă. Au fost aceleași lucruri în zilele lui Martin Luther. Același lucru în zilele lui John Wesley. Erau aceleași lucruri în zilele Penticostalilor. Dar Dumnezeu nu se oprește pentru nicio organizație a omului! El Își mișcă Duhul drept înainte ca să Își adeverească Cuvântul! Ar fi trebuit să fie și să vină în clasa consiliului lor sau ei nu L-ar fi primit. Cum sunt ei de tari la cerbice astăzi, toate bisericile, că ei „vor face *așa-și-așa*, și vor uni toate bisericile împreună.” Dacă ei sunt în așteptarea unui mesager acum, care poate să-i unească pe toți Protestanții, Catolici și Ortodocși, totul împreună, să formeze o biserică mare.

⁶⁸ Acum, fraților, am avut privilegiul să predic la sute de religii diferite, și sunt oameni buni în toate acestea. Dar acum, țineți minte, eu profetesc, „Fiecare organizație va trebui să accepte lucrul acesta, sau nu va fi o organizație. Vă obligă.” Ați citit ziarul din Tucson astăzi unde preoții Catolici asistă la consacrarea, în ziar . . . asistă la consacrarea, în Missouri, la un cleric Protestant? Și cine a fost cel care l-a recunoscut? Prezbiterieni, Bapțiști, Lutherani, și Adunările lui Dumnezeu. Este în ziarul din Tucson astăzi.

⁶⁹ Oh, este șocant! Nu este omul înăuntru acolo, sunt acei ecleziastici, conducătorii guvernamentali care răsucesc lucrul înăuntru acolo, sistemul care vă aruncă în asta fie că vreți sau nu. Voi nu mai puteți fi o organizație și să scăpați de această mânia care vine peste pământ, și voi vedeți dacă nu este așa. Eu s-ar putea să fiu plecat când se va întâmpla asta, uitați-vă înapoi la una dintre aceste benzi. Și atunci dacă nu a fost, eu sunt un martor fals. Dacă a fost, eu am spus Adevărul.

⁷⁰ Ei L-ar fi numit „un fel de lucrare a unui duh rău” împotriva gândirii lor pozitive. Se aude așa de mult astăzi despre gândirea pozitivă: tu doar să îți pui ceva în minte, și să gândești pozitiv. Diavolul poate face asta! Există doar un singur lucru care domină peste toate, și acela este Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă gândești contrar Cuvântului, uită gândirea ta. Gândește-te la Cuvânt.

⁷¹ „Mesia,” se gândeau ei, „nu s-ar găsi într-un astfel de loc, în așa murdărie.”

⁷² Vă puteți imagina un mare preot bun, sau cleric, tot cizelat în teologie, să coboare la un staul plin de bălegar? Și să accepte Mesajul unui păstor sărac, smerit care nu are școală, și care ar veni să spună „Vedeți, eu vă pot dovedi Asta, acesta este Pruncul, acesta este Mesagerul”?

⁷³ Și voi știți ce ar spune acei oameni? „Omul este cinstit, el este foarte sincer în ce spune, dar el este absolut greșit!”

74 Eu am văzut oameni care trăiesc vieți atât de bune încât oamenii nu ar crede, nu ar putea spune nimic despre ei, dar ei spun „El este sincer greșit. Chiar nu știe despre ce vorbește. Dumnezeu, El nu ar face așa ceva.”

75 Dar iată ei aveau dovada! Și după dovadă, „Mergeți acolo la staul și vedeți dacă acel Copil nu este acolo.”

76 Ei ar spune, „Tu ai fost vrăjit de un duh rău, care te-a făcut să spui așa.” Totuși era conform cu Cuvântul lui Dumnezeu! Și ei erau prea orbi ca să vadă Asta, pentru că teologia lor i-a orbit. Ce tragedie!

77 „Prinși într-un astfel de loc? Într-o astfel de murdărie cum a fost aceasta? Într-un staul?” Pe când ei aveau un loc frumos pentru El unde să vină, aveau totul pregătit ca El să vină, și apoi să se gândească că El va veni (și va merge) și nu va aduce Mesajul la învățătorii lor. „Și Îl va da la un grup de păstori neșcolați? Și apoi să-și aducă propriul Său Fiu, și să se nască într-un—un staul? Un staul obișnuit? Păi, într-o—într-o iesle de fân? Păi, nu putea fi așa!” Ei nu au vrut să creadă, pentru că Asta era așa de smerit.

78 Și este atât de simplu, iată cum cei înțelepți întotdeauna trec peste. Este atât de simplu, încât îi încurcă. Ei au căutat un Dumnezeu aflat foarte departe, când El este chiar aici. Vedeți? Ei se uită după ceva departe acolo, când este chiar aici cu ei acum: Cristos, înviat din morți, același ieri, azi și în veci.

79 Toate lucrurile lor mărețe au fost ocolite. Dar cu siguranță era Adevărul, că „acolo era Mesia.” Noi știm lucrul acesta astăzi. Noi credem asta astăzi. Noi acceptăm asta astăzi.

80 Dar atunci dacă Dumnezeu a făgăduit ceva pentru acest Crăciun, a făgăduit ceva pentru această zi, și dovedește că așa este, și noi încă ne îndepărtăm de Asta, suntem exact în aceeași clasă cum erau ei (acolo în trecut în acea zi) care L-au ocolit; pentru că nu—nu vine pe gustul nostru denominațional. De aceea suntem într-o așa încurcătură de Crăciunul acesta.

81 Isus Cristos nu este mort, El este viu. El este aici astăzi! Biblia a spus, „El este același ieri, azi și în veci.” A spus, în Sfântul Ioan 14:12, „Cel ce crede în Mine...” (nu cel ce se preface că crede, cel ce *spune* că crede) „Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el. Și va face mai mult decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.” Și eu L-am văzut, în propria mea viață, făcând mai multe din aceleași lucrări (care El le-a făcut atunci) decât sunt scrise în paginile acestei Biblii. Și asta trece pe deasupra capului celor înțelepți astăzi, și le-a descoperit pruncilor care vor să știe; așa cum s-a rugat Isus. Este adevărat, El a făcut mai mult decât El... eu am văzut în ziua mea, în cei treizeci și trei de ani ai mei de slujire, L-am văzut făcând mai mult decât am citit că a făcut El în Biblie; mai mult din același lucru.

⁸² Dar indiferent de ce a făcut El atunci, credeți că Sanhedrinul L-a crezut? „Păi,” ei au zis, „ești vrăjit.” Dar, aflați, unde ei au făcut greșeala lor a fost că au cercetat . . . că nu au cercetat, nu ce spunea crezul lor, dar ce spunea Cuvântul că Mesia va face în ziua lor. Și iată unde facem greșeala astăzi, nu cercetăm Scripturile. Isus le-a spus, „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în Ele aveți Viață Eternă, și Ele sunt Acelea care mărturisesc despre Mine. Ele vă spun Cine sunt Eu.”

⁸³ Observați, Dumnezeu știa mai dinainte că ei vor face lucrul acesta, aceasta este exact *de ce* a trebuit să-L ducă la păstori. El știa că ei nu o vor face, nu Îl vor primi. Acum înțelegeți de ce trebuia să fie păstori? De ce păstori? Teologii nu L-ar fi primit. De ce păstori din nou? Ar veni El contrar cu Cuvântul Lui? Nu! Ei erau păstori, cunoșteau oile; și iată ce s-a născut El, o oaie, un miel. Observați, El era Mielul. Ei erau—ei erau singurul gen care L-ar fi acceptat. Un păstor era unicul lucru care ar fi acceptat un Miel. Ei știau cum să aibă grijă de Acesta, și așa este și astăzi când noi primim Mesajul Mielului.

⁸⁴ Acum lovitura! Cel mai umil, om neșcolat se închină lui Emanuel într-un staul. Cei mai . . . Și erau oameni acolo, în aceleași zile, care învățau teologia lor. Atrăgeau de pretutindeni, mulțimi mari, de peste tot din țară, veneau la jertfe despre care Iehova a spus că erau „o duhoare în nările Lui.” Și aici erau păstori smeriți, într-un staul, se închinau lui Emanuel; Dumnezeu Însuși întrupat, și era într-un staul. Vedeți, cum noi cu învățăturile noastre mari, și capul nostru țanțoș de parcă știm ceva, și Dumnezeu ocolește întregul lucru. Vedeți? El face ce a făgăduit să facă, și El întotdeauna face asta. Dar gândiți-vă la acești păstori smeriți acolo acum care se închinau lui Eman- . . . Emmanuel într-un staul. Este cel mai izbitor. Sigur este!

⁸⁵ Apoi afară . . . După ce s-au închinat Lui, și au realizat că Mesajul pe care l-au propovăduit a fost adevărit, acolo ei sunt . . . erau afară lăundându-l pe Dumnezeu cu cel mai incredibil Mesaj al unui Înger. Acum comparați asta cu astăzi. Doar opriți-vă un minut și gândiți-vă. Oameni afară slăvind pe Dumnezeu, și laudându-L pentru ce au văzut, ce au auzit, ce știau ei că era Adevărul, cu Mesajul care era de necrezut pentru mintea intelectuală. Era contrar la toată gândirea ecleziastică, și totuși era Adevărul! Este Adevărul! Ei L-au crezut. Și acum, cât de ne bună poate fi înțelepciunea omului! Apoi să spună că un cor de Îngeri le-a cântat primul colind. Vă puteți imagina asta? Că un păstor care nu-și putea scrie numele, care mirosea ca un țarc de oi, mergea pe stradă, strigând, „Slavă lui Dumnezeu în locurile Preaînalte! Noi știm că El este pe pământ!”

⁸⁶ Preotul a spus, „Omul acela și-a ieșit din minți. Căutați în registre și vedeți dacă el este un membru al adunării noastre. El cu siguranță ne face de rușine cu învățăturile lui lipsite de etică. Alungați-l de la noi. Nu vom fi făcuți de rușine printre oameni.”

⁸⁷ Ei bine, tu poți fi făcut de rușine printre oameni și glorificat în privirea lui Dumnezeu; sau fă-ți alegerea, pentru că, amintiți-vă, gustul ecleziastic al zilei nu se potrivește cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu sunt nouă sute șazeci și nouă de gusturi diferite ale Acestuia. Este un gust, un Cuvânt, un Dumnezeu. Asta e tot.

⁸⁸ Să spună că Îngerii le-au cântat primul colind, și să spună și că ei „au primit un Mesaj de la un Înger.” Un Înger a apărut înaintea lor, le-a dat un Mesaj, și ei s-au dus și au aflat că Mesajul era Adevărul. Și să spună „Pe lângă aceea, Îngerul ne-a cântat și primul colind.”

⁸⁹ „Vă puteți imagina?” Ei spun, „Bietul om.” Nu s-a mai întâmplat niciodată așa ceva în mijlocul lor, știți, așa că era o doctrină cam ciudată pentru ei. Și acesta este motivul de ce ei nu L-au putut găsi în Scripturi, nu le-a fost dat să Îl găsească. De necrezut pentru cei înțelepți, nu li s-a mai întâmplat niciodată o astfel de experiență. De necrezut, dar totuși era Adevărul. Este Adevărul, noi știm că Acesta este Adevărul. Gândiți-vă! Primii convertiți ai lui Cristos și prima adunare au fost ciobani, nu clerici; ciobani, crescători de animale. De ce păstori?

⁹⁰ Observați! Afară laudând și slăvind pe Dumnezeu pentru ce au văzut și auzit, au auzit Îngerii cântând pentru prima dată unei ființe umane. Îngerii niciodată nu au cântat unei ființe umane înainte. Și priviți la coruri, cum stăteau ei în picioare și au exersat și și-au pregătit acele voci, „ei vor cânta la nașterea lui Mesia,” și ei au fost toți ocoliți! Și Îngeri au coborât și au cântat la ciobani simpli, nu îmbrăcați cu haine de clerici, ci îmbrăcați cu haine de păstori. Și priviți cine a primit primul Mesaj, este incredibil.

⁹¹ Și unde a fost dat, nu în catedrale, ci în pustie, afară în pustie unde a venit Îngerul Domnului. Nu în biserică, în pustie. El nici măcar nu era binevenit în biserică. Ei credeau că El era, și credeau că Îl aveau, dar Dumnezeu a dovedit că asta era greșit. „El din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Abraham.” Așa este.

⁹² Prima dată când Îngerii au cântat vreodată la o sărbătoare, a fost în Cer. Dacă vă veți uita în Iov 38:7, (pentru că văd că unii dintre voi luați notițe), când Dumnezeu a planificat la început să facă prima Lui creație, pământul. Iov era un om mare, deștept, și el avea tot felul de înțelepciune. A spus, „Când merg la piețe, prinții tineri, ei toți se apleacă înaintea mea, și vor doar un moment din înțelepciunea mea.” Și nu putea înțelege de ce trebuia să fie tratat în felul cum era.

⁹³ Și astfel Dumnezeu l-a întrebat, a zis, „Încinge-te ca un bărbat, pentru că cobor să vorbesc cu tine.” Și când Dumnezeu a coborât într-un vârtej de vânt, a spus, „Iov, unde erai tu înainte să pun temeliiile pământului? Când stelele dimineții cântau împreună, și fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie,

unde erai tu atunci, Iov?” Și el s-a dezumflat în acel moment. „Unde erai tu?”

⁹⁴ Vedeți, prima dată când Îngerii au cântat vreodată la o sărbătoare, a fost în Cer. Dar prima dată când ei au cântat vreodată pe pământ, a fost la păstori la nașterea lui Dumnezeu, Emanuel pe pământ; primele ființe umane care au auzit vreodată un Înger să cânte, au fost păstori smeriți.

⁹⁵ Când noi luăm femeile noastre cu fețele vopsite, părul scurtat, care poartă pantaloni scurți, și punem cu un fel de robă de biserică în jurul lor, și le punem în picioare și cântă ca nu știi ce, și atunci credem că Dumnezeu trebuie să asculte asta? El are Îngeri dincolo care Îl pot delecta încă de . . . dinainte ca El să creeze vreodată o ființă umană. Aha. Ieșiți și trăiți . . . și purtați haine care sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu, și cum vă puteți aștepta ca asta să fie de la Dumnezeu? Voi spuneți, „Păi, eu aparțin la . . .”

⁹⁶ „Unde erai tu când Eu am pus temelii pe pământului? Spune-Mi unde le-am sprijinit. Unde este axul pe care se învârt? Unde erai tu atunci?” Voi credeți că Dumnezeu trebuie să ne ceară ceva din înțelepciunea noastră. Înțelepciunea noastră este numai nebunie pentru El. El face ce spune El că va face.

⁹⁷ Acum observați, Dumnezeu se pregătește să facă o altă creație. El a creat pământul muritor, viață muritoare. Îngerii cântă în Cer. Dar aici El creează o Viață nouă, Viață Eternă pentru om, și El cântă supușilor Lui prin Îngeri; pe pământ, nu în Cer. Cerul avea Viață Eternă. Vedeți? Și El cânta . . . ei cântau Cerurilor, când a intrat creația muritoare; și aici vine creațiunea nemuritoare, și acum ei cântă oamenilor pământești. Prima dată, la păstori. Uimitor, nu-i așa?

⁹⁸ El a început o nouă creațiune. Ce era aceasta? O creație a Lui Însuși. Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit printre noi. Asta e . . . Biblia a spus, „La începutul creației lui Dumnezeu.” Dumnezeu a fost creat în formă umană; în Isus Cristos, Fiul Său, a locuit Dumnezeu. El a creat cortul Lui din carne și oase, și a locuit în acel cort; Dumnezeu, *Emanuel*, „Dumnezeu cu noi.” El Și-a zidit o casă, să locuiască în ea, așa ca El să poată reflecta Cuvântul Lui la supușii Lui prin aceea. Voi știți ce este Dumnezeu, când îl vedeți pe Cristos.

⁹⁹ Amintiți-vă, întotdeauna se cântă la nașterea unui împărat. Câți știați asta? Desigur, știați. Păi, acum, vă gândiți că dacă acest împărat s-ar fi născut acolo, și o femeie ar fi venit în fugă în catedrală pe undeva, și ar fi spus, „Pregătiți un pat foarte repede, și chemați doctorii, pentru că am să îl aduc pe Emanuel pe pământ”? O femeie sârmană din Nazaret, cel mai josnic oraș, . . . mai rău decât Tucson sau oricare altul, și totuși această femeie mică vine alergând acolo la marele preot și să spună, „Eu—eu mă pregătesc să-l nasc pe Emanuel.” Ar fi aruncat-o închisoare.

Cu siguranță ar fi făcut-o. Sigur ar fi făcut-o. Dacă o asemenea erezie ar fi fost adusă în mijlocul poporului său, el nu ar fi acceptat asta. Și nici astăzi. Dar oricum se întâmplă, chiar la fel.

¹⁰⁰ Observați, trebui să se cânte. Împărații erau. . . Lui nu I s-ar fi cântat. Oamenii nu I-ar fi cântat, pentru că ei nu L-au crezut. Și acesta-i motivul. . . Iat-O că vine, voi ați putea tot atât de bine să acceptați Asta. Acesta-i motivul astăzi că la oameni le este rușine să-l laude pe Dumnezeu, le este rușine de Cristos! Marile catedrale nu vor primi Botezul Duhului Sfânt, ei sunt atât de fixați în modul lor bisericesc încât ei nu Îl vor primi. Dumnezeu va găsi pe cineva prin care poate primi laude. „El poate din pietre să ridice copii lui Abraham,” așa cum îl citez pe Ioan din nou.

¹⁰¹ Observați, supușii Lui trebuie să-I cânte. Și supușii Lui atunci erau Îngerii Lui, și ei cântau păstorilor Lui care urmau să-I ducă Mesajul.

¹⁰² Cine ar trebui să-L audă mai întâi? Desigur, supușii Lui. Iată cine va auzi mai întâi cântarea Împăratului, supușii Lui. Și cine erau supușii Lui? Destul de izbitor, nu-i așa, fraților? Nu erau clericii Lui. Nu erau teologii. Așa este. Nu erau oamenii denominaționali. Nu, erau păstori. De ce? Acolo s-a născut o oaie, iată de ce. Vedeți? Supușii Lui L-au auzit, cei care Dumnezeu știa că vor crede. Dumnezeu a trimis Mesajul Lui celor care Îl vor crede. El este toată înțelepciunea; El știe unde să-Și trimită Mesajul, cine Îl va crede. Cel mai Înalt din Ceruri trimis la cei mai de jos dintre oameni pe pământ.

¹⁰³ Isus a spus, în Matei 5, „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția Cerului.” Maria, în. . . Dacă notați acele Scripturi, aceea este Matei 5. Și dacă notați Scripturile. . . Asta-i ce am eu notat aici, sunt Scripturi.

¹⁰⁴ Maria a spus, în Luca 1:52, când ea a fost unsă cu Duhul, Duhul Sfânt peste ea, ea a spus, „El i-a înălțat pe cei smeriți.” Maria a spus că, mama lui Isus, a spus, „El i-a înălțat pe cei smeriți.”

¹⁰⁵ Luca de asemenea a spus, „Oamenii de rând Îl ascultau cu plăcere.” Nu elita, teologii, doctorii în lege și divinitate; ci oamenii de rând Îl ascultau cu plăcere, oamenii simplii.

¹⁰⁶ În toate sfintele Scripturi, Mesajul de răscumpărare a fost dat de păstori și prin oi.

¹⁰⁷ Acum trebuie să ajung la o concluzie, pentru că ajungem la timpul de încheiere. Trec peste multe Scripturi doar așa ca să vă pot aduce la acest gând.

¹⁰⁸ În toată Scriptura, răscumpărarea a fost reprezentată prin păstori și oi. Așa este. Suntem toți de acord cu asta. De ce? Era în umbră și în simbol. Și orice. . . Dacă nu mi-aș fi văzut niciodată mâna, și m-aș uita aici jos la umbra mâinii mele, și aș vedea că am

cinci degete, aș ști că reflectează; negativul reflecta un pozitiv. Și iată de ce Mesajul întotdeauna a venit la . . . răscumpărare prin oi, pentru că, chiar de la început . . . Și a fost prin oi și prin păstori, prin ce S-a descoperit El. Toate erau umbre și simboluri.

¹⁰⁹ Acum să ne uităm la început. Adam și Eva, stând acolo în prezența lui Dumnezeu să audă Mesajul Lui pentru ei, ei aveau înfășurată în jurul coapsei lor o piele de oaie. Primul Mesaj care a fost auzit vreodată, a fost dat peste o piele de oaie moartă, pe care Dumnezeu a ucis-o și în care i-a înfășurat pe Adam și Eva. După ce ei au încercat să-și facă propria lor religie din frunze de smochin, aceea nu a funcționat. Jertfirea oilor a fost instituită pentru ispășire chiar de la început, jertfirea oilor.

¹¹⁰ Acum, vom încheia asta acum, și vă arăt de ce trebuiau să fie păstori; și de ce trebuia să fie, El trebuia să fie o oaie.

¹¹¹ Acum, profeții din Vechiul Testament se înfășurau în piei de oi (știm asta, aha), semnificând credința lor în Cuvântul Lui despre Mielul desăvârșit care urma să vină. Iată de ce profeții.

¹¹² Acum, Cuvântul lui Dumnezeu nu vine la un teolog, nu este nicio . . . el—el este acela care Îl încurcă. Așa este. Nu există un astfel de lucru ca vreodată să spui . . . Voi spuneți, „Păi, acest om este un teolog.” Asta doar îl îndepărtează mai mult de Cuvânt decât orice alt lucru despre care știu eu. Vedeți? Cuvântul Domnului Dumnezeu, Dumnezeul neschimbător, niciodată nu se schimbă. Peste tot în Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu a venit întotdeauna la profeți. Nu la teologi sau doctori, la profeți! Și ei întotdeauna, de fiecare dată, au fost refuzați și respinși.

¹¹³ Profeții erau de obicei și păstori. Profeții se înfășurau în piei de oi, pentru că ei purtau pielea oilor pe care le păstureau. Și primul mesaj, la o—o—o generație osândită, a fost peste pieile de oi. Profeții, spun din nou, purtau piei de oaie înfășurate în jurul lor, pentru că ei mărturiseau prin aceea, că, credeau că va veni un Miel desăvârșit pentru acea jertfă. Și Cuvântul lui Dumnezeu a venit la ei peste pieile de oi. Acești păstori . . . sau acești profeți de obicei erau păstori. Abraham era un păstor. Isaac era un păstor. Iacob era un păstor. Moise era un păstor. David era un păstor. Toți reprezentanții lui Dumnezeu erau de obicei păstori.

¹¹⁴ Acum vom afla de ce a venit la păstori. Ei știau că oaia este neputincioasă fără păstorul care să le călăuzească. Ei . . . o oaie este absolut neajutorată, nu poate merge singură. Iată de ce Dumnezeu i-a asemănat pe copiii Lui credincioși cu oile. Ei trebuie să fie călăuziți. Dar fiți atenți la ce vă călăuzește! Nu luați o capră, vă va conduce la abator. Dumnezeu niciodată nu ne-a dat o capră, El ne-a dat pe Fiul Său (Duhul Sfânt) să ne călăuzească. El este Călăuzitorul nostru, nu niște păstori făcuți de om, ci un păstor dat de Dumnezeu care hrănește oile cu hrană pentru oi.

115 Acum, luați un porc, și spuneți-i acestui porc, „Am să te fac un miel.” Și îl spălați. Îi vopsiți unghiile de la picioare, și—și așa mai departe. Și îi dați hrană ca la o oaie, îi dați un fel de o—o alimentație. Și îl puneți afară pe pământ sau afară în . . . unde se adună oile, în câmpul de lucernă sau ceva de genul ăsta. Și dacă este o groapă de noroi pe undeva, porcul acela va merge tot așa de drept la groapa aceea de noroi cât poate el să meargă. Vedeți? De ce? Este pentru că natura lui încă este un porc.

116 Și acesta-i motivul că membri bisericii, astăzi, se complac în lucrurile lumii, vedeți, este pentru că natura lor nu a fost schimbată. Ei vor mânca orice fel de lături bisericesti, teologice, dar Cuvântul lui Dumnezeu ei nu-L pot suporta. Vor intra și vor asculta Cuvântul . . .

117 Știți, cel mai mare fățarnic din lume, este o cioară bătrână. În Biblie, acolo au fost lăsate afară două din corabie. Bătrâna cioară s-a dus afară și nu s-a mai întors niciodată, pentru că este un hoitar, un necrofag. S-a așezat pe cadavrele moarte și și-a umplut pântecul cu cadavre moarte. Dar când el a trimis porumbița afară, porumbița nu a putut suporta acea duhoare, astfel ea s-a întors înapoi la casa Tatălui și Noe, și a bătut la ușă până când Noe a lăsat-o să intre.

118 Acum, o cioară poate sta aici afară și să mănânce dintr-un cal mort, toată ziua, și să zboare acolo în câmp și să mănânce grâu cu porumbelul. Dar un porumbel nu poate zbura acolo și să mănânce din calul mort, și apoi să mănânce grâu; asta l-ar ucide. Vedeți, porumbelul nu are nicio fiere, și el nu poate digera.

119 Și când orice porumbel al lui Dumnezeu, orice porumbel sau oaie care mănâncă Cuvânt, un animal curat, când vă duceți să le dați lucrurile lumii, ei știu că Învățătorul lor a spus, „Cine iubește lumea sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în el.” Îi dați ceva contrar la acel Cuvânt al lui Dumnezeu, el nu poate suporta. Dar diavolul poate să ia Acea și lumea de asemenea, și să o numească toată a lui Dumnezeu. Nu puteți amesteca uleiul cu apa, pur și simplu nu se vor amesteca.

120 Ei, toți acești păstori, ei știau că oaia era neputincioasă fără păstor. Și ei erau păstori, și știau că trebuie să fie călăuzită.

121 Ce păcat este să vezi, astăzi, că ei încearcă să hrănească oile, cu lături. Dar o oaie nu le va mânca. Nu, domnule! Vedeți, ei încercau să hrănească oile, acolo în trecut, cu lături. Și când a venit Cuvântul, ei erau atât de obișnuiți cu lături, că nu au cunoscut Cuvântul. Și asta este astăzi, când același lucru a adevărit și a dovedit că Dumnezeu va face un anumit lucru. Atunci ei sunt atât de obișnuiți cu lături, și hrăniți cu lături, încât voi . . . ei bine, nu se poate sta de vorbă cu ei, ei chiar nu vor să asculte, asta e tot. Câinele . . . Biblia a spus, „Cum un câine se întoarce la vărsătura lui, și un porc la mocirla lui, așa se întorc ei.”

122 Ascultă Cuvântul, și se întorc direct la aceeași tăvăleală veche! Și zic, „Ah, este fanatism. Să nu credeți așa ceva.”

123 Dumnezeu . . . oile fac la fel astăzi, ele trebuie să se încreadă în alimentația Cuvântului. Ele nu vor accepta nicio altă alimentație. Nu le puteți da o alimentație bisericească, la o oaie adevărată. Nu! Nu! Să mergeți să le spuneți, „Acum uitați, noi vom fi toți împreună. Acum, Isus s-a rugat ca noi toți să putem fi ,una.’’ Ați auzit același lucru la Tucson nu de mult, cu câteva zile în urmă, dar asta este o minciună! Isus nu s-a rugat. . . Cum a făcut El. . . Cum puteți voi face Cuvântul să se osândească pe Sine, să se întoarcă asupra Lui? Atunci Dumnezeu nu este mai mult decât oricare alt om.

124 Isus a spus, „Cum pot să mergă doi împreună fără să fie de acord?” Cum o să luați voi Metodiști, Bapțiști, Prezbiterieni, și Catolici, și să-i aruncați pe toți împreună și să fiți una? Ați putea fi una sub conducerea omului, dar Isus a spus, „Ca ei să poată fi una întocmai—cum *Eu* și cu *Time* suntem una.” Acum, El vrea ca noi toți să fim una în El care este Cuvântul! Amin! Iată, „Una cu Tatăl.” Și Tatăl este Fiul, este același. Și este același Cuvânt, Cuvântul manifestat, manifestându-Se în această zi așa cum a făcut-o El în oricare altă zi, ca voi să puteți fi una.

125 Observați, El a spus, „Cum m-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” Tatăl care L-a trimis, a mers în El ca să confirme Cuvântul. Și același Isus care îi trimite pe oamenii Lui, merge în oamenii pe care El îi trimite; și spune, „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Sigur, El s-a rugat ca noi să putem fi una; una cu El, nu una cu o organizație. Nu una cu un sistem, ci una cu Dumnezeu. Căci Dumnezeu în Cuvântul Lui este Unul, și Isus și Dumnezeu erau Una, și voi și eu și Cuvântul trebuie să fim una. Așa este. Noi trebuie să fim una în acord cu Cuvântul. Nu ce spune altcineva, nu trebuie interpretat în mod personal. Luați-L, ce spune El, și credeți-L; și Dumnezeu Îl va adevăra, și va dovedi că este corect. Voi vă gândiți că este doar pentru ucenici, luați Cuvântul Lui pentru asta, mergeți și încercați o dată și vedeți. Veți afla că va lucra pentru voi exact cum a promis El. Da, domnule!

126 Ei nu vor mânca lături, ei trebuie să aibă o alimentație pentru oi. Sfântul Ioan 10 declară că, „Oile Mele cunosc Glasul Meu.” Și dacă El este Cuvântul, atunci ce fel de Glas are El? „Oile Mele cunosc Glasul Meu, nu-i vor urma pe străini.” Vedeți? Isus a spus, „Ei nu vor urma un glas ciudat.” Astfel, oile Lui nu urmează glasul unui străin. Ele nu-i vor urma.

127 Profeți, păstori, și oi, toți mărturisesc despre venire.

128 Acum vedeți pe Dumnezeul neschimbător în planurile Lui neschimbate ale Cuvântului Său în ziua de azi. Acum doar reflectați câteva minute: Cuvântul neschimbător.

129 Acum priviți! Dacă—dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe, nu ar fi mers. Dacă Ioan Botezătorul ar fi venit cu mesajul lui Moise nu ar fi mers. Dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise sau al lui Noe, nu ar fi mers. Și dacă Wesley ar fi venit cu mesajul lui Luther, nu ar fi mers. Dacă Penticostalii ar fi venit cu mesajul Wesleyan, nu ar fi mers; doar ce am auzit mărturia. Acum, Dumnezeu doar continuă să se miște. Urmăriți Cuvântul, vedeți unde ne aflăm.

130 Atunci de ce primul anunț al păstorilor nu ar trebui. . . Dacă toți acești profeți, toți acești oameni mari erau păstori, atunci de ce ar trebui Dumnezeu (Cel neschimbător) să-Și schimbe metoda chiar aici, și să Îl aducă la teologi? Erau păstori. Venirea Mielului desăvârșit, jertfa pentru păcat, ar trebui să vină la păstor.

131 Păstorul își cunoaște oile mai bine decât oricine altcineva. Nu este nimeni care să cunoască o oaie ca un păstor, el este instruit în acest sens. Știa și ce fel de hrană ar mânca. Ei. . . el știa ce vor mânca oile, și își cunoaște oile prin ceea ce mănâncă ele. . . . Dacă ați vedea o oaie să meargă la o cocină și să înceapă să mănânce lături, ați spune, „Scoateți afară acel necrofag.” Înțelegeți? Astfel Dumnezeu a știut unde să-i trimită.

132 Acum să cităm pe unul dintre marii păstori-profeți ai lui Iehova, să confirmăm că Dumnezeu era în acești profeți sub piei de oaie. Urmăriți. Îl vom cita, mai întâi, pe Moise. Haideți să ne uităm la el. Slujba lui ni-L va arăta pe Iehova în profetul Său păstor. Acum, vom lua poate unul, dacă avem timp, cam pentru următoarele zece minute. Vom lua doi dintre ei, dar poate doar acesta va fi în regulă.

133 Moise; Iehova Se expune aici, în acest păstor-profet. Lui i s-au dat trei daruri să adeverească slujba și chemarea lui la bătrânii lui Israel, și la Faraon. Observați-l pe acest păstor-profet, acum. El a dat, întotdeauna, profețiilor Lui, semnul supranatural, ca să adeverească că era Dumnezeu în ei; pentru că nu poate fi prezența lui Dumnezeu fără să se întâmple lucruri supranaturale. Niciodată nu a apărut Iehova fără ca supranaturalul să-L urmeze. Trebuie să fie. Astfel El întotdeauna s-a adevărit pe Sine că El era cu acești profeți, confirmând ceea ce profețeau ei, dacă era conform cu Cuvântul Lui.

134 Acum, primul—primul semn care El l-a dat la. . . acestui păstor-profet (urmăriți), i-a transformat toiagul într-un șarpe.

135 Al doilea, mâna lui s-a transformat în lepră.

136 Al treilea, să ia apă din Râul Nil în Egipt, și să o transforme în sânge.

137 Acum, El i-a dat trei semne să adeverească Egiptului, dar și lui Israel, că el era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

138 Acum, amintiți-vă, Moise a chemat în creație! Așa este. A luat nisip și l-a aruncat sus în aer, și a spus, „Să vină purici,” și puricii au venit. A spus, „Să vină muște,” și muștele au venit. „Să vină broaște,” și broaștele au venit. El a adus în creație! Acum, un om nu poate crea, dar acesta nu era omul de la bun început. Era Iehova în profetul Lui păstor! Amin!

139 Fiți atenți! Al treilea semn pe care i l-a dat nu avea legătură cu ocupația lui, și nu avea legătură nici cu persoana lui; al treilea semn al lui. Observați, primele două semne aveau legătură cu el, cu el însuși și ocupația lui. Și au fost singurele două semne despre care Biblia spune că „au avut un glas.” Celălalt semn nu a avut un glas. Dar cele două semne care au fost date din propria lui persoană, și la poporul lui, au avut glasuri. Dar al treilea semn, acum observați, i s-a dat. . . semnul, al treilea semn, era semnul morții: apa care s-a transformat în sânge. Dacă al tău—dacă al tău—dacă sângele tău s-ar transforma în apă, atunci tu ai muri. Și unde este sânge, sânge vărsat, este un semn al morții; așa a fost pentru Faraon. Al treilea era să transforme apa Nilului în sânge, era ca să arate—să arate Mesajul lui la Faraon că Dumnezeu nostru este Dumnezeu peste Nil, peste zeul Nilului. El este Dumnezeu peste fiecare lucru, și El va aduce moartea la acea națiune. Și asta-i ce era semnul sângelui. Oh, vai! Semn direct al morții: sânge!

140 Dar celelalte două aveau glasuri de profecie. (Eu—eu—eu sper că voi citiți acum, printre rânduri, ce spun eu.) Dar celelalte două semne aveau glasuri de profecie către Israel privind viitorul lor. (Acum către voi care ați fost sus pe munte nu demult, când piatra a fost aruncată în aer.)

141 Acum, și urma. . . el urma să schimbe natura, să o facă să lucreze pentru ei. Observați stâlpul, observați șarpele, observați Marea Roșie, și tot ce a mai făcut El, acum. Observați acel toiag al păstorului care le-a făcut o cale pe unde să meargă. Acel băț care era în mâna păstorului, a ocolit fiecare pârțică de teologie și toate lucrurile pe care le-au spus preoți, și acel toiag de păstor i-a condus drept înainte prin fiecare lucru imposibil (pentru om). Când Faraon încerca să se gândească că „cascadele au izbucnit în munți și și-au revărsat apa, apoi au făcut-o să se transforme în sânge,” atunci Dumnezeu a plouat cu foc din cer. Și El a plouat din cer cu grindină, și El—și El a plouat cu păduchi pe pământ, și de toate.

142 Ce a făcut El? Cu acel toiag de păstor, nu un—un manual, nu ideea unui teolog, ci toiagul unui păstor! Ajungem la asta într-un minut; cu un toiag de păstor, a făcut-o El. Nu o—o carte de rugăciune a unei denominațiuni, ci toiagul unui păstor. Toiagul păstorului conducea oile, deschizându-le calea în timp ce mergeau spre Cuvântul făgăduit în țară. Ce lucru frumos este acesta astăzi despre Toiagul Păstorului, astăzi, călăuzind oile Lui spre Țara Făgăduită; trecând pe lângă toată teologia și orice

altceva din această lume, și lucrurile lumii, și denomi-națiunile, totul; deschizând calea, și dovedind că Cuvântul Lui este Adevărul; Toiagul Păstorului merge înainte.

¹⁴³ Și observați, același toiag de păstor care a călăuzea oile . . . Credeți asta? El cu siguranță a călăuzit oile, el le-a eliberat din Egipt cu acel toiag în mâna lui. Am putea spune mult despre asta. Dar ca să ajungem la punctul culminant, el a călăuzit oile și a trimis judecată peste cei care L-au respins! Același toiag care devenise o binecuvântare pentru unii, devenise un blestem pentru ceilalți. Aceleași ape (din propovăduirea lui Noe) care l-au salvat, au condamnat lumea. Același toiag care a călăuzit Israelul spre țara făgăduită, i-a condamnat pe cei care au refuzat să-l urmeze pe profetul-păstor. Așa este, devenise un băț de judecată.

Natura; observați cum vorbește Dumnezeu în natura Lui. Dacă am fi avut timp. Am scris o notiță acolo: Dumnezeu vorbește în natura Lui. Nu avem timp să demonstrăm asta.

¹⁴⁴ Dar demonstrăm mai târziu, prin șarpele de aramă pe toiagul de oi al păstorului (pe care a încolăcit acest șarpe, în pustie), asta vorbește despre adevărata ispășire care vine pentru boală și păcat.

¹⁴⁵ Același toiag a fost transformat într-un șarpe înaintea lui Faraon, și același Faraon a încercat să imite prin vrăjitori. Și așa fac Faraonii moderni de astăzi, și credincioșii prefăcuți, imitatori carnali ai Mesajului, încearcă să imite același lucru fără să știe de unde vine; și să-L arunce în ceva denomi-național, când El este la fel de liber de asta cum este aerul care nu poate fi îngrădit. Sigur! Dar încearcă să imite, fac o imitație.

¹⁴⁶ Dar, observați, tot acest toiag de păstor i-a mâncat pe ceilalți șerpi. Unde erau acei șerpi? Erau toiage pe jos, și doar un singur toiag a fost ridicat. „Atât cerurile cât și pământul vor trece,” a spus Isus, „dar Cuvântul Meu nu va trece.” Vorbește despre adevărata ispășire care vine pentru păcat.

¹⁴⁷ De asemenea, viitorul lui Israel a oferit . . . și acolo unde am vorbit despre Israel, acum în viitor . . . Acolo li s-a oferit eliberare din robia morții printr-un păstor-profet. Ei au fost scoși din robie printr-un păstor-profet cu un toiag. Vedeți? Se vorbea despre viitorul Eliberator al lui Israel, din moarte și iad, printr-un Păstor-Profet despre care vom vorbi.

¹⁴⁸ Acum, la tot că . . . tot Israelul, după cum știm, nu a primit Cuvântul păstorului-profet, nu tot Israelul L-a primit. Acum, observați, ei se plâneau. „Oh,” când el făcea miracolele, „el era un om mare,” dar când s-a ajuns la Mesajul lui, „aceea era diferit.” Toate semnele mari însoțesc un mesaj nou care vine. Știm asta. În pustie ei s-au plâns, în pustie, și au murit cu miile. Sincer, nu au fost decât doi dintre ei care au trecut și care au fost

salvați din două milioane și jumătate, doi din două milioane și jumătate.

149 Voi spuneți, „Aceia . . . Ce s-a întâmplat cu ei?” Ei sunt duși Etern.

150 „Toți, Frate Branham?” Isus a spus așa.

151 Ei au zis, „Părinții noștri au mâncat Mană în pustie, și au băut din Stâncă.”

152 Și El . . . Isus a spus, „Și ei sunt, toți, morți,” separați Etern, vedeți, toți.

153 Observați că ei s-au plâns de calea rânduită de Dumnezeu, acesta a fost motivul pentru care au murit. (Acum, cu atenție, să nu pierdeți aceste ultime câteva remarci.) S-au plâns! Lucru care i-a făcut să moară în pustie, s-au plâns de calea prevăzută de Dumnezeu: de un Mesaj al unui singur om, un profet, o conducere din partea unui singur om. Spuneți-mi când a folosit Dumnezeu vreodată un grup ca să conducă. Nu veți găsi în Biblie. Un om, ei . . . Cuvântul a venit la Moise!

154 Core; știm toți că el—el s-a adunat împreună și s-a plâns de Dumnezeu că nu era just, să facă un lucru ca acela, să pună doar un om cu Mesajul. A zis, „Noi toți suntem sfinți. De ce nu putem avea o denominațiune? Și de ce nu putem noi avea . . . să stabilim *asta*, și să facem *asta*, și să facem *aceea*?”

155 Dumnezeu i-a spus lui Moise, „Separă-te de el, M-am săturat de *asta*.” Și amintiți-vă, Iuda spune același lucru, în zilele din urmă. Așa este, „Ei au pierit în răzvrătirea lui Core.” Și mai știm ce i s-a întâmplat lui Core și—și la restul care au pus la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu referitor la conducerea acelu singur om: ei toți au pierit.

156 Acum, îl vom observa pe Dumnezeu în păstorul-profet, arătându-Și planurile viitoare în glasul următorului semn. Acum, urmăriți. Vedem *acolo*, acum să urmărim în următorul semn.

157 Acum, observați, el a fost trimis la frații lui în sclavie, sub robie, cu un Mesaj de izbăvire, cu un semn dat de Dumnezeu ca să-Și dovedească afirmațiile. Israel a acceptat Mesajul lui, ei L-au crezut, fiecare dintre ei, dar în timpul de seară . . . Ei au acceptat miracolele lui, dar în timpul de seară când ei . . . el a dat Mesajul lui, „A fost diferit.” Toți cei care nu au crezut acel Mesaj, au murit. Așa este. Care era Mesajul? Mesajul era despre judecata care urma să vină. Seara, la timpul de seară, Dumnezeu s-a dus în tabăra lui Israel să afle dacă poporul a crezut Mesajul păstorului Său profet; și toți cei care nu L-au crezut, au pierit.

158 Acum observați, vom aduce *asta* la Merele Păstor doar în câteva momente. Vedeți? Observați slujba Marelui Păstor-Profet. La minunile Lui, se deschidea fiecare biserică și Îl primeau. Au vrut ca bolnavii lor să fie vindecați. Au vrut să facă lucruri mari.

Popularitatea Lui era mare. Dar când a venit timpul serii, într-o zi după ce El a schimbat apa în vin, și a hrănit cu miile, pâine, și a făcut minuni, El s-a pus jos și a început să le vorbească. Și le-a spus, „Eu și Tatăl Meu suntem una. Cum de zici, ‚Arată-ne pe Tatăl?’”

¹⁵⁹ „Oh, frate! Acest om se face deopotrivă cu Dumnezeu?” Asta era prea mult pentru gândirea lor bisericească. Dar era Adevărul, El era! Vedeți? Dar când au făcut-o, mulți nu L-au urmat.

¹⁶⁰ Apoi El s-a întors și a spus, „Dacă nu mâncați Trupul Fiului omului, și dacă nu beți Sângele Lui, nu aveți Viață în voi înșivă.”

¹⁶¹ Acum, ce credeți că s-ar fi gândit o persoană înțeleaptă, intelectuală? Îmi închipui că preoții care L-au primit în templu erau foarte—erau foarte rușinați de—de ei că L-au primit. „Să te gândești că un om s-ar ridica și să spună un lucru ca acela, ‚Dacă voi nu mâncați Trupul Meu, și dacă nu beți Sângele Meu.’” Au zis, „Acesta este un vampir uman, vedeți, ‚Mâncați Trupul Meu și beți. . .’ Păi, este un canibal. Voi oameni cu mintea sănătoasă veți. . . voi veți fugi de un astfel de nebun ca acela.”

¹⁶² El nu a explicat Asta, El doar a spus—O! A făcut-o ca să-i poticnească, ca să separe oile Lui de capre. A făcut asta ca să-i deruteze. Și atunci nimeni nu a vrut să coopereze cu El. Nu au avut nici o cooperare de atunci încolo. Vedeți?

¹⁶³ Observați, în timpul de seară, Dumnezeu s-a dus prin tabere și a văzut cine a crezut. Și El a făcut același lucru în zilele Marelui Păstor. Observați slujba Marelui Păstor-Profet, dar observați asta, la credincioșii Mesajului Său, dar nu. . . Acest Mesaj de seară, ei nu L-au crezut. Ei nu credeau că El era Dumnezeu. Au vrut să-L facă un om bun. Au vrut să-L facă un profet. El era un om bun, și era un Profet, dar El era mai mult decât atât. Asta este învățătura obișnuită de astăzi, că „El era doar un om bun, a fost un profet.” El nu era nimic mai puțin decât Emanuel! El era Dumnezeu manifestat în Isus Cristos Fiul Său, făcându-l pe El și cu Tatăl una. Asta-i tot ce putea El să fie.

¹⁶⁴ Zaharia 14:7, așa putea spune asta, vorbește despre Luminile de seară și despre Mesaj din nou în timpul sfârșitului. Ați observat asta? Câți l-au urmat pe Moise, au văzut Stâlpul de Foc care l-a identificat pe Muntele Sinai. El a mărturisit despre, și a vorbit despre acest Stâlp de Foc care era într-un rug și i-a spus acest Mesaj, mulți dintre ei nu au vrut să creadă. Dar atâți câți l-au urmat afară din Egipt (au ieșit din lume și au trecut marea de separare, și s-au dus în pustie), au văzut același Stâlp de Foc (despre care a vorbit el) adevărind că acel păstor-profet era păstorul oilor. Ei L-au văzut, și mulți dintre ei încă nu L-au crezut după ce L-au văzut.

¹⁶⁵ Observați cum, din nou, Dumnezeul care nu se schimbă niciodată, Marele Păstor-Profet, i-a luat pe cei care au stat

lângă El și cu slujba Lui la Muntele Măslinilor; Marele Păstor-Profet, Cel despre care vorbim noi, Isus. [Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . ? . . . și l-au auzit pe Tatăl (același Stâlp de Foc) adeverindu-L, care l-a adeverit pe Moise.

¹⁶⁶ Același Dumnezeu despre care a vorbit Moise, a venit peste Moise și a dovedit printr-un Stâlp de Foc că El era Iehova care îl călăuzea pe Moise. Dumnezeu era în păstorul Său profet.

¹⁶⁷ Aici El îl ia pe celălalt Păstor-Profet, Marele Profet, Adevărata Oaie, Isus, și alege trei oameni, și îi duce sus pe vârful Muntelui Măslinilor, și acolo îl adeverește pe Isus. Și chiar S-a retras de la toți ceilalți oameni, a spus, „Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați!” Și când ei și-au ridicat ochii, nu au văzut pe nimeni decât pe Isus singur. Așa este. El era Acela. Acum, asta o stabilește, în ceea ce mă privește pe mine. Vedeți?

¹⁶⁸ [Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . ? . . . [Spațiu gol pe bandă.] . . . ? . . . față. Moise era în prezența Slavei Divine pe Muntele Sinai. Asta l-a schimbat la față. Când el a coborât, a trebuit să—să—și pună un vâl pe față, păstorul-profet Moise; în care era Iehova, parțial, doar o parte, fața lui. El avea Cuvântul în gura lui.

¹⁶⁹ Dar observați când Marele Păstor era în prezența Slavei Divine. Ce a făcut asta? I-a schimbat toată înfățișarea. El nu era doar o parte din Dumnezeu, El era tot din Dumnezeu! El era Emanuel.

De ce a trebuit să fie păstori?

¹⁷⁰ Fiți atenți! Vedeți, acum, Dumnezeul Atotputernic cercetează . . . reprezentându-Se, adică, în Moise păstorul-profet. Priviți cum S-a făcut Dumnezeu cunoscut. (Aceasta este ultima mea remarcă.) Îl vedem, uns, stând în prezența Stâlpului de Foc! Nimeni pe munte în afară de Moise și Iehova. Amin! *Amin* înseamnă „așa să fie.”

¹⁷¹ Priviți! „Bagă-ți mâna în sân!” Dar, observați acest al doilea semn acum cu un glas. „Bagă-ți mâna în sân.” Nu avem niciun motiv să credem că Moise era stângaci, astfel el trebuie să—și fi băgat mâna dreaptă în sân, pentru că majoritatea bărbaților sunt dreptaci. El și-a băgat mâna dreaptă . . . Acum fiți atenți! Ce tablou vedem aici, despre Iehova în Moise profetul păstor! Moise reprezentându-l pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu era în Moise. Observați cum își bagă . . . „Mâna în sânul tău.” Ce semn!

¹⁷² Acum, acolo stă el, ținându-și mâna dreaptă peste inima lui (stând în felul *acesta*) unde tainele ascunse ale răscumpărării au fost ascunse de la întemeierea lumii. Iată de ce păstori. Isus este mâna dreaptă a lui Dumnezeu, știm toți. Iată-l pe Moise reprezentându-L perfect. El ținea tainele Tatălui, și ni le-a arătat nouă. Observați, urmăriți-l trăgându-și din sân mâna dreaptă lovită cu lepră mortală. A arătat ce va face Dumnezeu cu Mâna Lui dreaptă. Observați, lepra nu are leac. Observați, din nou, nu a

fost doar o lepră obișnuită, era în ultimul stadiu, albă ca zăpada; mâna lui a fost lovită cu un lucru îngrozitor. Cum trebuie să se fi simțit Moise când și-a tras mâna dreaptă de peste inima lui, din sân, și mâna i-a fost lovită cu lepră! Lepra simbolizează păcatul, incurabil, și mai ales în ultimul stadiu.

¹⁷³ Și, fraților, iată unde era lumea când Dumnezeu Și-a tras Mâna Dreaptă din sânul Lui! Lumea a fost lovită cu lepră mortală, și fără niciun remediu pentru asta. Așa este în seara aceasta, pentru că ei nu vor primi remediu. Remediu a fost făcut la Calvar, dar oamenii vor să ia o rețetă făcută de om în locul rețetei lui Dumnezeu pentru păcat.

¹⁷⁴ Observați că nu a avansat treptat, cum avansează lepra, ci totul dintr-o dată! Când și-a tras mâna, era lovită, era plină de lepră. Observați ce a spus Dumnezeu, „Acum, tu nu vei decădea treptat în păcat; ci în ziua în care vei mânca din el, în ziua aceea vei muri negreșit.” Și așa este, „În ziua în care vei mânca din el.”

¹⁷⁵ Observați, acesta era păstorul-profet care s-a lovit pe sine. El a luat, prin porunca lui Dumnezeu, și și-a băgat propria mână în sân, și a tras-o afară lovită de lepră. Păstorul-profet a făcut-o el însuși. Și Marele Păstor-Profet, Isus, a făcut-o El însuși, „Eu Îmi dau viața, nimeni nu Mi-o ia.” El era Marele Păstor, Marele Profet-Păstor, „Nimeni nu o ia de la Mine, Eu o fac de la Mine însumi.” Observați că nu a venit treptat, a venit într-o clipă. Marele Păstor, Însuși, a luat vina noastră și s-a lovit pe Sine, a luat păcatele noastre și le-a pus asupra Lui. Nu-i de mirare că a scris poetul:

În mijlocul stâncilor despicate și a cerurilor
întunecate,
Mântuitorul meu Și-a plecat capul și a murit;
Perdeaua care s-a rupt în două a descoperit
calea
Spre bucuriile Cerului și ziua nesfârșită.

¹⁷⁶ Acea taină era în sânul lui Dumnezeu toți anii aceștia, acoperită de mâna Lui dreaptă, Isus. Marele Păstor a luat asupra Lui vina noastră în locul nostru. Isaia 53:6, spune, „El a fost străpuns pentru păcatele noastre. A fost zdrobit pentru fărădelegilor noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, era asupra Lui. Și prin rănile Lui suntem vindecați.” Taina vindecării lui Dumnezeu stătea în sânul lui Isus Cristos, sau Dumnezeu, El era la dreapta lui Dumnezeu, aceea era unica Oaie care a ținut taina în sânul Lui. Acesta-i motivul pentru care prefigurările Acesteia trebuiau să fie întotdeauna o oaie! Prima a fost o oaie, ultima a fost o Oaie. Acesta-i motivul pentru care a trebuit să vină la un păstor, ca să știe cum să se îngrijească de Oile lui. Înțelegeți Asta? Observați, „El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, pedeapsa care ne dă pacea asupra Lui.”

¹⁷⁷ Observați, a apărut imediat; și a dispărut imediat, de îndată ce mâna dreaptă a fost scoasă din sân a doua oară. Boala mortală era dispărută, când el a tras-o a doua oară. Și când Marele Păstor, Profetul-Oaie, când El a spus . . . Pe crucea Calvarului, când El a plătit pedeapsa păcatului pentru noi toți, a spus, „S-a isprăvit.” Păcatul s-a terminat, pedeapsa a fost plătită, datoriile au fost achitate! Nu a durat un an, sau ca în cele din urmă să fi ajuns în zilele vreunui alt reformator sau ceva, s-a isprăvit chiar atunci!

¹⁷⁸ Păcatul a intrat într-o clipă, prin încălcarea Legii lui Dumnezeu, prin încălcarea unui singur Cuvânt. În seara aceasta, frații mei, sufletul vostru este peste iad pe un lanț. Și lanțul acela nu este o învățătură a unui seminar teologic, acel lanț nu este vreo denomi-națiune sau vreun crez prin care tu trăiești, acel lanț este Cuvântul lui Dumnezeu! Isus a dat rasei umane Cuvântul Său prin care să trăiască, și Eva a rupt doar o verigă mică din Acesta. Și . . . orice lanț nu este mai tare decât veriga lui cea mai slabă. Când tu scoți un Cuvânt afară. . . Asta a fost la începutul Cărții.

Isus a venit în mijlocul Cărții, și a spus, „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iasă din gura lui Dumnezeu.” Acela era mijlocul Cărții.

La finalul Cărții, El a spus, „Oricine va scoate un Cuvânt (interpreta greșit un Cuvânt), scoate un Cuvânt de Aici, îi voi lua partea lui din Cartea Vieții.” Voi treceți peste iad, agățați de Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu lăsați pe cineva să forțeze ceva în voi care nu este AȘA VORBEȘTE DOMNUL!

¹⁷⁹ Oh, eu vezi . . . Păi, ei spun, „Cu siguranță, tot ce am făcut. Tot ce am făcut!” Asta este ce se gândeau poate marii preoți și ceilalți în zilele Marelui Păstor. Asta se gândea Eva. Asta este ce i-a spus Satan, „Cu siguranță Dumnezeu nu o va face.” Dar El a făcut-o, pentru că El a spus că o va face. Și iată de ce El o va face din nou astăzi.

¹⁸⁰ Nu-i de mirare, așa cum a spus El, „Cum a fost în zilele lui Noe, în care opt suflete au fost salvate, prin apă, tot așa va fi la venirea Fiului omului.” Vedeți, foarte puțini, „Căci strâmtă este poarta, și îngustă este calea care duce la Viață, și puțini sunt cei ce O află.” Așa este. „Căci largă este calea care duce la distrugere, mulți vor intra pe ea.”

¹⁸¹ Când Marele Păstor a fost lovit, Marele Profet-Oaie, când a fost lovit atunci în trecut, a spus, „S-a isprăvit!” Și în momentul acela, de îndată ce acest Păstor a fost lovit, s-a terminat. Păcatul este achitat, nu mai era păcat. Ei erau curați, pedeapsa a fost plătită. Credincioșii a căror nume erau scrise în Cartea Vieții, predestinați de la întemeierea lumii, s-a terminat chiar în minutul acela în care Isus a spus că s-a isprăvit. El, acel Mare Păstor, a venit după oile Lui. S-a terminat, mâna dreaptă a lui Dumnezeu a fost trasă din sânul Lui, lovită. Apoi de Paști El

adus-o din nou (amin), a ridicat-o din nou la sânul Lui, și a întins-o în jos, către tine și mine, în forma Cuvântului Său, să ne răscumpere înapoi la grădina originală de unde ne-a scos păcatul. Taina ascunsă a inimii Lui mari a fost descoperită de un Păstor-Profet. A fost descoperită de un Păstor, Păstor-Profet.

¹⁸² Nu-i de mirare că munții au sărit și au strigat în ziua aceea. Nu-i de mirare că soarele și-a ascuns fața și a strigat de bucurie. Nu-i de mirare că toată natura s-a dezlănțuit; vântul a zguduit pomii până când s-au scuturat și s-au scuturat, și s-au bucurat, și au sărit. L-au văzut pe Păstorul-Profet, pe munte, răscumpărând fiecare nume din Cartea Vieții. Și au văzut că propria lor natură a fost răscumpărată! Au strigat, și au sărit. Și lumea a intrat într-un cutremur. Și munții s-au despicat, și pietrele au căzut. Și soarele a apus. Și—și s-au întâmplat de toate. Ca orice adunare, când Păstorul îți descoperă că „s-a isprăvit!” Acolo. . .

¹⁸³ Eu am văzut excese de sărituri, și excese de bucurie, dar nu a fost nimeni vătămat. Munții au răsunit, și ei. . . soarele a apus, și s-au întâmplat de toate, dar nimeni nu a fost vătămat. Și eu am văzut adunări unde puterea lui Dumnezeu a fost descoperită oamenilor că ei „erau liberi de lume și de lucrurile lumii,” și bucuria Domnului a umplut adunarea. S-au ridicat în picioare și au strigat, și au plâns, și au strigat din răspuțeri, spre slava lui Dumnezeu. Eu nu am văzut niciodată ceva în dezordine, ei erau întotdeauna chiar în ordine; pentru că ei au recunoscut că, numele lor a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Marele Păstor-Profet le-a adus Mesajul, și ei au fost eliberați, Păstorul-Profet. Indiferent ce au spus celelalte țărâmurii ecleziastice despre Asta, ei știau ce s-a întâmplat. Întocmai cum au făcut acei păstori din trecut, ei au știut ce a avut loc.

¹⁸⁴ Nici un om nu are dreptul să meargă la amvonul sacru să predice Cuvântul până când el nu a făcut cum a făcut Moise, să-L întâlnească pe Dumnezeu, el însuși, pe terenurile unde nu există nici un teolog care să-l poată convinge altfel. Moise era acolo! Indiferent cum au spus mesagerii lui Israel, „oh, a fost ceva absurd, tu îți-ai imaginat doar că ai văzut asta; este absurd,” nu ați fi putut lua Asta de la el, el știa! El era acolo! El era acela căruia i s-a întâmplat! Și nici un om cu o—o diplomă teologică sau o diplomă de doctor nu are un drept în spatele amvonului, să susțină Mesajul lui Isus Cristos, până când el nu L-a întâlnit mai întâi pe Dumnezeu față în față în Stâlpul de Foc. Nu are dreptul să se numească un mesager, pentru că toți teologii din lume nu v-ar putea îndepărta de la Acesta explicându-L. Ți s-a întâmplat ție! Tu ai fost acolo, tu știi despre Acesta. Nu contează ce spune oricine altcineva, sau cât de mult pot ei să spună, „au trecut vremurile, nu este așa,” tu. . . ți s-a întâmplat ție, și este conform cu Cuvântul.

¹⁸⁵ Da, acela-i motivul că Moise știa că acest Glas care i-a vorbit,

era un Glas Cuvânt. El știa că Dumnezeu i-a spus lui Abraham, „Sămânța ta va fi străină într-o țară patru sute de ani, dar Eu îi voi izbăvi.” Și el a știut că cei patru sute de ani se împliniseră și el a fost chemat să o facă.

¹⁸⁶ Bărbați și femei, Dumnezeu a făgăduit în aceste zile din urmă că El va turna Duhul Său peste toată făptura. A făgăduit că El va trimite Botezul Duhului Sfânt, și va chema o Mireasă fără pată sau zbârcitură. El a făgăduit să facă asta și El va face. Nu ascultați de acești păstori mercenari, ei vă vor duce în rătăcire. Duhul Sfânt este Păstorul care trebuie să vă hrănească cu hrana oilor din acest Cuvânt. Vine întotdeauna prin Păstor. El este Păstorul nostru. Ascultați de El, voi sunteți oile din turma Lui; dacă sunteți, voi ascultați Glasul Lui. Nu ce spune altcineva, voi ascultați ce spune El. Un glas ciudat, nu știți nimic despre asta.

¹⁸⁷ Oh, Doamne, ascultați de puternicul păstor-profet din nou, care tălmăcește și le prezintă, Ioan (când a stat în râul Iordan), observați ce a spus el (stătea acolo și propovăduia,) a spus, „Vine ceasul. . .”

¹⁸⁸ Observați, Ioan era fiu de preot. Ei întotdeauna urmau descendența tatălui lor, așa ne-am primit numele. În funcție de ceea ce făceau ei, așa îi numeau. Și Ioan trebuia să fie un preot ca tatăl lui.

¹⁸⁹ Și, știți, mama lui, când a rămas însărcinată, după ce Îngerul Domnului l-a întâlnit pe tatăl lui Zaharia, și s-a dus acasă la Elisabeta, și ea era deja în luna a șasea de . . . mamă în devenire. Dar ea nu avea încă viață, era speriată pentru că copilul nu se mișcase. Asta e anormal.

¹⁹⁰ Și Duhul Sfânt, Îngerul Domnului i s-a arătat Mariei, și i-a spus că ea „urma să aibă un copil, fără să cunoască bărbat,” și i-a spus despre situația Elisabetei.

¹⁹¹ Ea a urcat pe dealurile din Iudeea, să-i spună la Elisabeta. Și când a întâlnit-o pe Elisabeta, i-a spus că ea „urma să fie mamă.” Și nu putea înțelege asta, „fără să cunoască bărbat.” Dar a spus, „Duhul Sfânt m-a preambrit, și a spus că acest lucru Sfânt care se va naște din mine se va numi ‚Fiul lui Dumnezeu,’ și îi voi pune Numele ‚Isus.’” Și prima dată când numele Isus a fost rostit vreodată de buze omenești, un copilaș mort, în pântecul mamei lui, a tresărit de bucurie și a strigat; și a sărit în pântecul unei mame, și nu primise viață încă.

¹⁹² Numele lui Isus Cristos a adus viață într-un copil mort. Ce ar trebui să facă într-o biserică care afirmă că este născută din nou?

¹⁹³ Și noi stăm atât de acri ca niște murături, și permitem să se întâmple astfel de lucruri. Și vă temeți să vă ridicați și să mărturisiți convingerea voastră, și să condamnați toate aceste absurdități, să-l faceți pe Isus Cristos același ieri, azi și în veci. Este vremea Crăciunului, scoateți acești Moși Crăciuni și aceste

lucruri, terminați cu acea absurditate de comercializare. Unde ați auzit voi despre Moș Crăciun în Biblie? Este o mitologie Romană, nu înseamnă absolut nimic, nu există un astfel de lucru. Nu-i învățați pe copiii voștri astfel de prostii. Când într-o zi va trebui să-i spuneți că totul a fost o poveste inventată, atunci l-ați mințit pe copilul vostru. Și asta va afecta mărturia voastră despre Isus Cristos, va spune, „Poate și Asta este același lucru.” Puneți pe Isus Cristos Marele Păstor-profet înapoi în Crăciun unde Ți este locul.

¹⁹⁴ Observați, ascultați acest profet, Ioan, așa cum stă el acolo. Știm toți că el era un mare păstor-profet. Acum, el avea un mesaj, Îngerul știa că el urma să-l prezinte pe Isus.

¹⁹⁵ Acum, el nu putea merge la un seminar. Ei ar fi spus, „Acum, tu știi că Doctor *Așa-și-așa* este chiar omul care va prelua postul acum. Tu trebuie să-l prezinți. Și știi că doar . . .” Vedeți, el nu se putea amesteca cu omul.

¹⁹⁶ La vârsta de nouă ani, ni se spune că el s-a dus în pustie să se pregătească înaintea lui Dumnezeu. De acolo vin păstorii. Observați că mesajul lui nu era ca a unui teolog, cu niște cuvinte mari, foarte pompoase de o anumită diplomă. El a spus, „Oh, voi pui de năpârci.” Le-a spus oamenilor religioși, „Voi grămadă de șerpi.” Asta e ce a văzut el în pustie, el a văzut șarpele. Cel mai josnic lucru pe care l-a putut găsi era un șarpe, și el i-a numit de acei preoți și clerici și teologi din ziua aceea, „O grămadă de șerpi!” A spus, „Cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Să nu începeți să spuneți, „Noi aparținem la *aceasta*, și noi aparținem la *aceea*,’ căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Abraham.” Pietre, ce a văzut el în pustie. „Secura a și fost înfiptă la rădăcina pomului.” Asta e ce a văzut el: șerpi, pomi, pustie. Și, vedeți, acela era mesajul lui. El nu cunoștea cuvintele mari și pompoase ale vreunui mare doctor în divinitate (care ar fi putut distrage atenția cu explicațiile), el doar propovăduia exact în linia naturii.

¹⁹⁷ Asta este ce demonstrăm aici: toiagul păstorului, păstorul, oaia, linia naturii.

¹⁹⁸ Ce a făcut el? El avea un lucru mare de făcut, el era acela care avea să îl recunoască pe Mesia. A spus, „Vă spun, „El se află aici în mijlocul vostru acum. Și nu Ți recunoașteți, pentru că teologia voastră v-a legat atât de mult încât nu știți unde vă aflați.”

¹⁹⁹ Într-o zi Isus a venit pășind afară, el a spus, „Iată, vine Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” Mielul! Aleluia! Adevărata Ispășire! Iată că vine ceea ce fiecare oaie din grădina Edenului încoace a refigurat: un Om obișnuit care cobora la râu.

²⁰⁰ Ei au spus, „Ioan, cum L-ai recunoscut? Eu nu am văzut nimic diferit.”

²⁰¹ „Dar eu mărturisesc că am văzut Duhul lui Dumnezeu coborându-Se ca un porumbel, și un Glas care spunea, „Acesta este Fiul Meu Preaiubit în Care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”

²⁰² Observați Porumbelul și Mielul. Vedeți? Da. Și dacă ar fi fost un . . . ce-ar fi fost dacă era vreun . . . Dacă ar fi fost un lup acolo? Ei bine, acel Miel nu s-ar fi putut așeza . . . sau acel Porumbel . . . Dumnezeu S-a simbolizat cu un porumbel, cel mai blând dintre toate păsările cerului; Fiul Lui printr-o oaie, cel mai blând dintre toate animalele de pe pământ. Vedeți, pasărea curată a cerurilor, nu o cioară; nu un corb, ci un porumbel. Nu un porc, ci un miel. Orice altă natură nu s-ar fi îmbinat împreună.

²⁰³ Și observați când Porumbelul a venit asupra Mielului, Acesta L-a condus. Nu în felul cum voia El, ci cum Tatăl voia să-L călăuzească. Acela-i felul cum este un miel adevărat astăzi. O oi de Crăciun, nu știți voi că Dumnezeu conduce numai prin Cuvântul Lui? Acela este toiagul Lui.

²⁰⁴ Observați că nu s-ar fi întâmplat nimic, dar Ioan a spus, „Ceialți nu L-au văzut, dar eu mărturisesc că ,eu L-am văzut.” Prezentând: „Iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.”

²⁰⁵ Acum pot eu să prezint Mesajul meu de Crăciun, și în timp ce închei acum: „Isus Cristos, același ieri, azi și în veci.” Este același Miel. El este la fel de mult Mielul astăzi cum era El atunci. El este tot așa de mult aici cum a fost El acolo, căci Cuvântul Lui este același. „Oriunde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” Este exact ce a spus El. El nu se schimbă niciodată, El este Dumnezeu Cuvântul. El nu se schimbă niciodată; încă dă oilor Lui, și le hrănește prin Păstorul Lui profet, hrana oilor Lui mai întâi. Nu la un teolog; la oile Lui.

²⁰⁶ Ei nu vor . . . Cum pot ceialți să mănânce Asta. Dar cei înțelepți . . . Observați asta! Dar cei înțelepți și intelectuali, bine pregătiți din lume, încă doresc să spună că există un Moș Crăciun. Și există tot felul de ficțiune și lucruri la care ei se închină, pentru că ei nu-L acceptă pe El, Cuvântul; pentru că, în denotațiunile lor, nu se potrivește gustului lor, păstoriilor mercenarii de astăzi. Mercenarii din crez, care vor vrea să vă unească sub o capră, să nu credeți asta! Vă vor conduce la abator. Ascultați-L pe Marele Păstor care s-a născut acum o mie nouă sute de ani, luna aceasta. Cândva acolo afară, în Mesajul Lui, au venit adevărații păstori care au știut cum să se îngrijească de oi.

²⁰⁷ Observați, ei încă doresc asta. Nu vor să Îl accepte astăzi, tot la fel cum nu au făcut-o atunci, pentru că nu se potrivește gustului lor bisericesc. Ei schimbă Cuvântul și îl adaptează la organizația lor, și ei nu vor predica Cuvântul. Nu vor! Ei spun, „Păi, aceea era pentru vremea apostolilor. Nu înseamnă *asta*.” Înseamnă chiar exact ce spune, nu are nevoie de nimeni să . . . ? . . . să Îl tâlcuiască pentru ei.

208 Acum, haideți ca în acest ceas, să ne plecăm capetele și inimile noastre spre țărâna pământului, și să ne grăbim foarte repede la o iesle, să vedem și să primim Lumina pe care o aduce acest Cuvânt prin Păstor: Marele Păstor-Profet, Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu. V-am vorbit îndelung. Poate nu mi-am dres cuvintele cum ar face-o un cleric, eu nu încerc să fac asta. Eu încerc să O spun exact așa cum mi-O dă El.

209 Dar, înțelegeți de ce trebuia să fie păstori? Ceilalți au fost așa de instruiți într-un alt gând încât ei nu au vrut să-L primească. Și astăzi avem tot felul de supraveghetori, oameni de district, episcopi, preoți, cardinali, papi, tot ce există în lume, să încerce să ne conducă. Dar Dumnezeu ne-a dat un Păstor, și acel Păstor este Duhul Sfânt.

210 Ascultați-mă acum. „Când El . . .” (nu un gând, *El* este un pronume personal) „Când El, Duhul Sfânt va veni (Duhul Adevărului), El vă va arăta lucrurile acestea pe care Eu vi le-am spus, și vă va arăta lucruri care vor veni.” Acela este Marele Păstor, Acela este Păstorul lăsat de Isus. Și Duhul Sfânt a scris Biblia, Biblia a spus așa, „Oameni din vechime, mânați de Duhul Sfânt, au scris Cuvântul.” Acum, ar putea Duhul Sfânt să vă tragă la un crez? Ar putea El să vă tragă—să vă tragă la ceva ce acest Cuvânt nu spune? Păi, ar fi absolut imposibil. Duhul Sfânt ar fi un mincinos dacă El ar spune că „*Asta* este ce trebuie să faceți,” și apoi să se răzgândească și să spună, „Nu, *Asta* a fost o greșeală, și faceți ce vă spune biserica să faceți.”

211 Acum, dacă tu ai ascultat ceva și altul te-a tras de la Păstorul, real și adevărat care te va călăuzi la Cuvânt, Duhul Sfânt, și tu nu ai experiența, și nu ai mărturia Duhului Sfânt în viața ta, fără de care . . .

212 Dumnezeu este Unul. Dumnezeu este singurul care are Viață Eternă, și El este Viață Eternă. Și orice care a avut un început are și un sfârșit. Și dacă tu ești doar un membru al unei biserici, asta a avut un început. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu are început, Dumnezeu nu are . . . Și când te naști din Dumnezeu, te naști din Cuvânt, atunci devii un fiu al lui Dumnezeu, și numele tău a fost trecut în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Și tu, culoarea părului pe care îl ai, culoarea ochilor pe care îi ai, statura în care ești, Dumnezeu te-a văzut înainte de întemeierea lumii. Și El te-a văzut, o ființă umană, așa cum ești tu. Și chiar dacă ar mai încă trece un milion de ani, nu există nimic care să te poată împiedica să te întorci la acel chip desăvârșit pe care Dumnezeu l-a rânduit pentru tine la început, „Oile Mele aud Glasul Meu, ele nu vor urma un străin.”

213 Și dacă nu ai acceptat acea Viață Eternă, în seara aceasta, și te uiți la o—o—o poveste fictivă despre un copil mic culcat într-o—o—o iesle, și un grup de magi în jur, să nu crezi astfel de lucruri. Și să încerci să te gândești, „Ei bine, voi fi bun. Și voi

face *asta*. Și mă voi înscrie la biserică. Și asta e tot ce trebuie să fac.” Ești pierdut. Dacă nu aveți Viață Eternă, cum ați putea trăi vreodată pentru totdeauna?

²¹⁴ Puteți lua un bob de porumb, nu contează cât de perfect arată, puteți fabr- . . . Știința a fabricat unul, pe care îl puteți despica: are același tip de umiditate, același tip de miez, aceleași materii pe care le are bobul care a crescut în câmp, același lucru. Le puteți duce în laborator, și nu veți putea deosebi unul de celălalt: unul va face pâinea de mălai tot așa de bună ca și celălalt, unul va face același tip de fulgi de porumb. Dar unicul mod în care se pot distinge, este să le îngroapați. Cel făcut de om, rămâne acolo, putrezește și nu mai încolțește. Dar acela pe care l-a făcut Dumnezeu, are un germene de viață, trăiește din nou.

²¹⁵ Ați putea imita un Creștin, ați putea merge la o biserică ca un Creștin, v-ați putea trece numele în registru ca un Creștin, ați putea să vă înscrieți la o denominațiune ca un Creștin; asta ar fi în regulă, dar dacă acea Viață Eternă nu este în voi pentru care acel Păstor Bun și-a dat Viața, pentru a împărți. . . Când Dumnezeu a coborât la Cincizecime, El a venit într-o sferă de foc cum a făcut pe Muntele Sinai, cum a făcut El la primul păstor, Moise. Și când El a coborât, El S-a împărțit în limbi de foc care s-au așezat peste fiecare dintre ei, Dumnezeu împărțindu-Se în poporul Său. Și dacă nu ați primit ceea ce . . . Petru a spus că „Este pentru voi, și pentru copiii voștri, pentru cei ce sunt departe acum.”

²¹⁶ Prieteni, să nu ascultați un mit teologic, fiți născuți din nou. Și când sunteți, Duhul care este în voi este parte din Dumnezeu, și mărturisește că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este „Adevărul.” Dacă nu aveți acea experiență, să ne grăbim acum la iesle, Cuvântul. Să ne grăbim la Biblie, departe de aceste biserici decorate, numite teologice, la o iesle adevărată, la Cuvântul lui Dumnezeu unde Mesia este făcut cunoscut.

Cu capetele noastre plecate, să ne rugăm.

²¹⁷ Dragă Dumnezeule, asta este tot ce știu să spun în acest moment. Ne apropiem de Crăciun, străzile sunt aglomerate de bărbați și femei, băieți și fete, care se înghesuie, se îmbrăncesc, încercând să cumpere un cadou să facă schimb cu cineva care le va da la fel. Mulți oameni care se numesc Creștini sunt afară pe străzi ca să cumpere țigări, lichior, pentru cadouri de Crăciun. Dumnezeule, pare ca și cum Ți-ar arunca asta direct în față, învățând pe copiii lor o invenție, teologie păgână, Romană, a unui Sfânt Nicolae, un mit care este ușor acceptat de către lume, și ei îl resping pe adevăratul Cristos de Crăciun, adevăratul Miel.

²¹⁸ Dumnezeule, mă rog, în seara aceasta, ca în timp ce ne avem capetele îndreptate în jos spre țărâna din care Tu ne-ai adus, . . . Tu i-ai spus lui Abraham odată, marele păstor-profet, „Ieși afară, Abrahame, și numără nisipul de pe țărmul mării.”

219 Și el a răspuns, „Nu se poate număra, eu nu le pot număra.”

220 Atunci Tu ai spus, „Uită-te spre ceruri, și numără stelele.” Și el știa că asta era imposibil. Și Tu i-ai spus, „Așa va fi sămânța ta.” Noi privim acel mesaj către acel păstor-profet, „de la pulberea pământului, până la stelele cerului,” că, deși există moarte în trupurile noastre muritoare care să ne ducă în țărână, există o Viață care ne poate înălța la stele.

221 Așa cum ai spus marelui Tău profet Daniel, „Și aceia care îl vor cunoaște pe Dumnezeu lor, în zilele din urmă, vor face isprăvi. Și cei ce vor întoarce pe mulți la neprihănire vor străluci mai tare ca stelele în veci de veci.”

222 Doamne Dumnezeule, Mare Creator, Care ai fost atât de voitor să vi pe pământ în forma lui Isus, pentru a face de cunoscut oamenilor ce era Dumnezeu. Și Tu ai fost Singurul care putea lua pedeapsa morții, niciun Înger, niciun înlocuitor nu putea să o facă. Tu ai fost Cel care ai pus pedeapsa, și doar Tu ai fi putut să o înlături în mod legitim. Și fiind Duh, Tu nu puteai muri. Dar Tu ai fost făcut trup ca să poți muri; și ai devenit un Miel ca să poți înlătura păcatul celor Răscumpești ai Tăi, că Tu a trebuit să-i răscumperi prin Propriul Tău Sânge.

223 Oh, povestea este așa de măreață, Doamne, ea îi depășește pe atât de mulți. Când te gândești: „Micuțul Iehova, culcat într-o iesle, El a trebuit să trăiască ca un prunc. Micuțul Iehova, născut într-un staul. Micuțul Iehova, jucându-se cu copiii pe stradă. Micuțul Iehova, adolescentul. Micuțul Iehova, școlarul. Și Iehova, cel Puternic.” Tu ți-ai asumat toate aceste roluri. „Și apoi, Iehova, Mielul. Iehova, Profetul.” Și Tu ai devenit toate acestea ca să poți suporta pedeapsa păcatului, și să ne dai nouă Viață Eternă.

224 Iartă-ne, O Dumnezeule, noi, făpturi sărmane, nevrednice ale acestei lumi. Suntem smeriți în seara aceasta, Doamne, când citim ce ai făcut pentru noi, și cât de puțin am făcut noi în schimb. Cum ai venit Tu în zilele marilor conducători religioși! Cât ai fost de dispus să susții și să reflecti Cuvântul Tatălui! Cum Tu nu ai făcut compromisuri cu teoriilor lor! Și astăzi se pare că nu este nimeni care să vrea să iasă în evidență și să numească Cuvântul încă „Cuvântul,” și să nu compromită. Ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să ne ierți pentru aceste lucruri care le-am neglijat atât de mult. Și dă-ne în seara aceasta, în inimile noastre, așa cum noi ne dăruim Ție ca o iesle. Și știm că de fiecare dată când Cristosul Răstignit este acceptat, este o naștere nouă, este o oaie nou născută, sunt cântări în Cer cântate de Îngeri. Pentru un păcătos care se pocăiește, Îngerii cântă din nou.

225 Ne rugăm, Dumnezeule, că dacă este cineva aici în seara aceasta care nu Te cunoaște ca adevăratul Dar al lui Dumnezeu, ca un Mântuitor personal, nu doar printr-un concept mental, ci printr-o naștere nouă (de a fi născut din Duhul Tău), fie ca ei

să primească Aceasta chiar acum, Doamne, cu capetele noastre plecate. Și dacă ar fi cineva, Doamne, care nu a făcut asta, fie ca inimile lor să primească bucurie acum, și să găsească ca păstorii din vechime, în ieslea inimii lor, Cuvântul, Mesia; care va fi adevărat pentru ei ca Duhul Sfânt, Marele Păstor al zilei. Cerem lucrul acesta în Numele lui Isus.

²²⁶ În timp ce ne avem capetele plecate, și am încredere că și inimile noastre plecate, ați vrea—ați vrea, dragul meu frate, chiar dacă ești membru al bisericii. . . Și eu sper că nu te-am rănit spunând ceea ce am spus. Eu. . . Este în regulă să aparții la biserică, noi ar trebui să facem asta, dar, O frate, nu accepta doar asta, tu trebuie să te naști din nou. Aste e ce a spus Marele Profet-Păstor, „Tu trebuie să te naști din nou.” El i-a spus asta unui teolog, „Tu trebuie să te naști din nou.”

²²⁷ Și când ești născut din nou, nu este doar pentru că tu crezi. Ei spun, „Tu ești născut când crezi.”

²²⁸ Dar Biblia a spus, „Și diavolul crede.” Acum, observați, nu este asta, este o experiență.

²²⁹ Voi spuneți, „Păi, eu am trăit o viață bună.”

²³⁰ Așa au făcut și apostolii, dar ei nu au fost născuți din nou până când nu au primit Duhul Sfânt. Ei nici măcar nu au fost convertiți până când nu au primit Duhul Sfânt. Vă amintiți noaptea înainte de trădare. . . sau la trădare, chiar înainte ca trădarea să aibă loc? Isus i-a spus lui Simon Petru, „Când vei fi convertit, să-i întărești pe frații tăi.” Și Petru L-a urmat timp de trei ani și jumătate, și a scos draci, și a vindecat bolnavii, a propovăduit Evanghelia, și totuși (conform cu Cuvântul) el nici măcar nu era convertit.

²³¹ Acum, ai vrea tu acel tip de—de Mesager în inima ta în seara aceasta? Dacă—dacă tu într-adevăr vrei Acea. . . Nu contează ce spune altcineva, este adevărat, frate, soră. Eu știu că asta este adevărat. Ați vrea, în timp ce fiecare cap este plecat și fiecare ochi închis, nu pentru mine, eu sunt doar un om, fratele vostru, ci la Cristos veți ridica mâna, să spuneți, „Eu cred Asta. Și eu chiar Îl vreau pe acel Cristos în inima mea, adevăratul Cristos de Crăciun”? Vreți să vă ridicați mâna acum? Dumnezeu să te binecuvânteze. Este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, de asemenea. Dumnezeu să te binecuvânteze. Oh, mâini peste tot.

²³² Fie să se întâmple lucrul acesta, frate; fie să se întâmple, soră; fie să se întâmple, prietenul meu; să fiți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu. Ce contează ce spune altcineva? Țineți minte, este viața voastră. Am putea să nu mai fim pe pământ până dimineață, nu avem nici—nicio asigurare de nicio viață mai mult de câtă suflare avem acum în nărilor noastre. S-ar putea să nu mai avem o altă suflare, numai harul lui Dumnezeu. Și la ce folosește, nu contează cât de bine ai trăit și la ce. . . ? Isus a spus, „Dacă un om nu se naște din nou, el cu niciun chip nu va intra.”

²³³ Acum, eu cunosc *terminologia* ce înseamnă născut din nou, dar să urmărim doar ce s-a întâmplat în Biblie când ei au fost născuți din nou. Petru era un credincios, apostolii erau credincioși, dar ei nu au fost născuți din nou până după ce Duhul Sfânt a căzut peste ei la Cincizecime. Acum, ei se întrebau ce se întâmplă, și Petru a spus, împreună cu ceilalți, „Bărbați Israeliti, să vă fie cunoscut acest lucru; Isus din Nazaret, un om aprobat de Dumnezeu printre voi prin semne și miracole și minuni, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El; după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit prin mâna celor fărădelege, pe Care Dumnezeu l-a înviat și noi suntem martorii Lui. El a turnat asta ce vedeți și auziți acum, și este conform cu Scripturile.”

²³⁴ Și atunci, când au auzit aceste lucruri, au rămas străpunși în inimă, și au zis, „Bărbați și frați, ce putem face ca să fim mântuiți?”

²³⁵ Petru le-a zis, „Pocăiți-vă!”

²³⁶ Acum, prietenul meu Catholic care te afli aici, și știu că patru sau cinci dintre voi vă aflați aici. Am vorbit despre lucrul acesta cu preotul vostru, poate nu preotul *vostru*, dar unul dintre preoții Catolici, el a zis, „Isus a dat bisericii putere să ierte păcatele, ‚Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ținea păcatele, vor fi ținute.’” Este adevărat. Dar haideți să vedem cum a făcut-o el, cum au împlinit apostolii porunca Lui, nu în modul în care—în care face preotul astăzi.

²³⁷ Dar ce a făcut primul preot, dacă vreți să-l numiți așa, Petru, care avea cheile Împărăției, cum a spus el să se facă? El a spus, „Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și să fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, apoi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința este pentru voi, și pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Și dacă Dumnezeu încă cheamă, aceeași experiență este pentru voi dacă veți urma aceeași rețetă. Dacă această adunare crede lucrul Acesta, cu capetele plecate, spuneți „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Atunci, orice lucru care este în afara Acestuia este contrar cu Cuvântul, și nu conform cu Păstorul.

²³⁸ Doamne Isuse, ei sunt în mâinile Tale acum. Mă rog ca fiecare inimă deschisă în seara aceasta care nu l-a primit pe Cristos, Mesia (și Cristos este Cuvântul, Cuvântul uns manifestat), și dacă sunt inimi deschise aici în seara aceasta care nu îl au pe acel Mesia, adevăratul Dar de Crăciun, singurul Dar adevărat de Crăciun care există, pe care Dumnezeu l-a dat lumii, și L-a declarat lumii prin păstori, despre Mielul Său, Ispășirea pentru păcat, și dacă acea inimă este deschisă în seara aceasta, pune în ea, Doamne, Cuvântul Mesia de astăzi. Îi încredințăm Ție în Numele lui Isus Cristos, Fiul Tău. Amin.

239 Îl iubiți? Îl credeți? „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra.”

240 Prieteni, înainte să plecăm, vreau să spun asta. De multe ori, sunt atât de greșit înțeleș. Eu am un Mesaj de la Dumnezeu, și eu trebuie să declar acel Mesaj oricum. Știu că este înțeleș greșit. Dacă nu era, atunci nu ar fi Mesajul lui Dumnezeu; nu putea fi. Sunt prea multe scrupule astăzi ca să nu fie înțeleș greșit. Cred că Dumnezeu are oameni în fiecare denominațiune și organizație a lumii, și nu este că eu sunt împotriva fraților mei. Am venit aici la Tucson, cu trei ani în urmă, și am avut o adunare cu voi lucrătorii la Fratele Gilmore, și s-a întrebat, am „venit aici ca să pornesc o biserică?”

241 Am spus, „Nu, domnule. Am venit aici ca să vă ajut.” Dar nu am fost invitat încă, în trei ani. Dar tot la fel, eu sunt aici ca să vă ajut. Eu sunt aici ca să îmi unesc mâinile cu voi, nu să mă unesc în organizații cu voi, ci să îmi unesc mâinile și inima cu voi în Cuvântul lui Dumnezeu, să încercăm să propovăduim Evanghelia la fiecare suflet pierdut și fiecare persoană în nevoie care este sub sunetul glasurilor noastre.

242 Eu mă ofer lui Dumnezeu, în seara aceasta, cu toată inima mea, cu tot ce este în mine. Nu prea am ce să dau; nu pot aduce tămâie, smirnă nici aur, pentru că nu am. Dar tot ce am în mine ce Dumnezeu mi-a dat, această viață, eu i-o dedic Lui din nou în seara aceasta, pe ieslea Cuvântului Său din inima mea; și Îi promit, să rămân cu acel Cuvânt, dacă El mă va lăsa să trăiesc încă an, cât de credincios pot eu; să predic fiecare părticică din El, și să cred fiecare părticică din El; așa că, ajuta-mă, Dumnezeule. Vreți să faceți la fel cu mine?

243 Primește-ne, Doamne. Noi primim Darul Tău de Crăciun, Mesia, Cuvântul uns care adeverește Prezența Ta cu noi, Doamne, indiferent de crez sau denominațiune. Aflăm, noi înșine astăzi, că lumea se destramă, și aici marele Mesia stă cu mâinile Lui întinse: Isus Cristos același ieri, azi și în veci, care a făcut făgăduințele, că în aceste zile din urmă, biserica va fi așa de organizată încât va intra în Laodicea. Și noi vedem asta astăzi, Doamne.

244 Ce putem face noi, dragă Dumnezeule? Ce pot eu să fac? Ajută-mă și pe mine și pe ceilalți păstori, Doamne, în jurul lumii, păstori ai Cuvântului, să-L proclamăm, Doamne, în acest an care vine. Ajută-ne, Doamne, ne rugăm. Dă-ne din Dragostea Ta și Duhul Tău și Lumina Ta. Ne dedicăm în seara aceasta Cuvântului Tău și chemării Tale. În Numele lui Isus Cristos, noi primim Darul Tău de Crăciun: Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup în noi. Amin.

245 Îmi plac cântările bisericii. Pavel a spus, în Biblie, „Când am cântat, am cântat în Duhul. Când propovăduiesc, propovăduiesc

în Duhul. Când eu . . . orice fac, fac totul în Numele lui Isus Cristos.” Acum, pentru că Aceasta a fost obositor pentru voi . . . Și eu—eu vă apreciez. Eu am venit cu acest Mesaj. Uneori se pare că nu-mi place să spun Asta, dar totuși eu sunt—eu sunt legat prin datorie, fraților. Dacă eu nu o fac, sunt un fățarnic. Dacă nu o fac, sunt un trădător față de propria mea conștiință, și propria—propria mea credință în Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să o fac, nu ca să fiu diferit, ci să fiu devotat chemării mele. Și eu vreau să vă ajut pe toți, vreau să fac tot ce pot.

²⁴⁶ Acum să cântăm unul dintre marile imnuri din toate timpurile, îmi place atât de mult, *Îl Iubesc*. Știți, eu cred că dacă noi toți chiar L-am iubi, am face ce ne-a cerut El să facem. „Cum de Mă numiți, ‚Doamne,‘ și nu faceți lucrurile care vă poruncesc să le faceți? Cum de Mă numiți, ‚Doamne,‘ și nu faceți ce v-am spus Eu să faceți?”

²⁴⁷ Preferați să ascultați un păstor mercenar care ar spune „treceți numele în registru, și înscrie-te; ia această împărțășire, spune *asta*, și este în regulă,” când Marele Păstor Însuși a spus „dacă un om nu se naște din nou, nici măcar nu poate vedea Împărăția Cerului”?

²⁴⁸ Și uitați-vă la acei teologi pregătiți din ziua aceea, pregătiți! Sfinți? Trăire curată? Noi nu avem nimic care să se compare cu aceea astăzi, felul cum au trăit ei. Și cum i-a numit Marele Păstor? A spus, „Voi sunteți de la tatăl vostru diavolul,” pentru că ei nu au . . . Ei au recunoscut Cuvântul, dar Cuvântul din altă zi, nu Cuvântul din *acea* zi.

²⁴⁹ Dacă ei au recunoscut timpul lui Noe, bine, acela era timpul lui Noe; dar nu ar fi funcționat în timpul lui Moise. Și timpul lui Moise nu ar fi funcționat în timpul lui Cristos. Înțelegeți? Timpul lui Luther nu va funcționa în timpul lui Wesley. Timpul lui Wesley nu va funcționa în timpul Penticostalilor. Și Penticostalii au făcut același lucru ce au făcut ceilalți. Acum, cine mi-a dat ajutor în trecut? V-am întrebat.

²⁵⁰ Când încolțește un fir de iarbă, ce este asta? Ce . . . când încolțește o fir de grâu. Isus a spus, „Dacă un bob de grâu nu cade în pământ.” Ce se întâmplă când un bob de grâu . . . sau un grâu cade în pământ? Primul lucru care încolțește este o frunzuliță. Este—nu este ca bobul care s-a dus înăuntru. Observați natura. Nu este ca bobul care a intrat, dar este purtătorul Vieții bobului. Ce a venit . . .

²⁵¹ Acel necredincios care a scris recent *acea* carte renumită, *Dumnezeul Tăcut*, a spus, „Cum ar putea exista un Dumnezeu care ar putea despărți Marea Roșie, și să stea timp de o mie de ani de epoci întunecate și să vadă copilași devorați de lei, și oameni răstigniți pe cruci, și uciși în arene și așa mai departe, și fără măcar să își deschidă gura?” Vedeți, Cuvântul este o descoperire.

²⁵² Acel grâu, când a pornit acel grâu adevărat la început, a greșit înaintea lui Dumnezeu. Și în cele din urmă a venit un Grâu, un reflector adevărat al lui Dumnezeu, care a reflectat întregul Lui Cuvânt întrucât El era Cuvântul. Atunci Dumnezeu I-a dat o Mireasă la Cincizecime; dar acea Mireasă a căzut în pământ în timpul epocilor întunecate, exact cum a făcut grâul adevărat, a căzut înăuntru. Și de ce nu a putut acționa? Pentru că era ascuns sub pământ, a trebuit să putrezească înainte ca să poată produce viață.

²⁵³ Dar odată a venit un preot mic, cu numele de Martin Luther, și el a încolțit acel singur Cuvânt al Adevărului: „Cel drept va trăi prin credință,” acolo a încolțit o frunză; apoi a urmat o altă frunză, Zwingli, și apoi au venit Calvin și Knox și tot așa în continuare.

²⁵⁴ Primul lucru știți, și-a schimbat frunza, s-a transformat într-un ciucure. Acum, acela semăna un pic mai mult, dar totuși nu era lucrul real care a intrat în pământ, apoi a urmat Wesley. Din Wesley a venit biserica Metodistă, din biserica Metodistă au venit Nazarinienii, Frații Uniți, și așa mai departe. Ce a făcut asta? A căzut iarăși înapoi și a rodit, arată ca un adevărat bob de grâu acum, Penticostalii.

²⁵⁵ Acum, observați-l pe Isus, în Matei 24:24, „În ziua de pe urmă, cele două duhuri vor fi atât de apropiate încât să-i înșele chiar și pe cei Aleși, dacă ar fi cu puțință.” Acum, când apare acel bob de grâu, orice cultivator de grâu știe că arată perfect, ca bobul de grâu. Dar așezați-vă și luați-l în mână, desfaceți-l. Nu este grâu în el, este o coajă. Dar în profunzime, la microscop puteți vedea un mugurel micuț, acolo iasă bobul. Și atunci ce trebuie să facă acea coajă? Trebuie să protejeze bobul, soarele fierbinte l-ar ucide, protejează bobul până când bobul ajunge la maturitate. Și atunci când bobul devine maturat, coaja se retarge de la el. Dar, ați observat, acel bob atunci care apare, trebuie să fie același fel de grâu care a intrat în pământ.

²⁵⁶ După trezirea lui Luther, a venit o organizație. După trezirea lui Wesley, a venit o organizație. După Alexander Smith, John . . . Alexander Campbell, John Smith, toți ceilalți, a venit o organizație. După Penticostali, chiar ca și lucrul real, dar a devenit o organizație. Ce a făcut asta? S-a tras la o parte.

²⁵⁷ Noi am avut cincisprezece ani de trezire, nu s-a mai cunoscut în toată istoria. Și observați, în această trezire de cincisprezece ani, S-a răspândit în toată lumea, și nu s-a înființat nicio organizație din aceasta. Unde era? (A pornit ploaia târzie, a murit în al ei . . . instant, a murit.) Nu a mai fost nicio organizație care să urmeze Aceasta. De ce? Acesta este bobul Înșuși, nu mai poate fi nimic. Și pleava acum se trage la o parte, fără cooperare, nimeni nu te vrea. De ce? Trebuie să fie Asta.

258 De ce era acea biserică stabilită acolo? Ca să Îl sprijine. Unde. . . Cine ar fi cooperat? Ce Baptist, sau Prezbiterian, sau Luteran ar fi sprijinit o campanie de vindecare Divină? Acum când Adevărul iese la iveală, ce se întâmplă? Nu pleava; dar Viața merge direct din pleavă, direct în bob, adevărata Viață reală. Organizația rămâne acolo, moare, exact cum a făcut în fiecare epocă, face la fel. Voi ați ieșit din aceea, cu cincizeci de ani în urmă, și ați mers din nou înapoi în ea! Dar Viața reală urmează bobul, noi suntem la timpul sfârșitului, fraților.

259 Pentru ce s-a retras? Așa ca să aducă bobul în prezența Fiului, să coacă bobul la o coacere aurie pentru Stăpân. De ce s-a retras? Deci, acest lucru cauzează dureri de inimă, lacrimi, pentru că nu stau în fața s-o-a-r-e-l-u-i, ci al F-i-u-l-u-i, să fie copți la adevărata Evanghelie deplină, să manifesteze tot ce a făgăduit Isus Cristos în Biblie. Se ridică un Trup, astăzi printre oameni. Și nu vor mai fi organizații, se duce direct în Laodicea bogată. Prin ce a prosperat organizația? Milioane de dolari, și milioane de suflete.

260 Și de la ce se întorcea Păstorul? Să-i elibereze pe frații Lui din robie. Eu—eu nu știu; Dumnezeu, fi cu noi, ajută-ne. Studiați Cuvântul! Cercetați Scripturile! În Ele socotim că avem Viață Eternă, și Ele sunt Cele care mărturisesc despre Adevăr. Vedeți, Dumnezeu a repartizat Cuvintele Lui la fiecare epocă. Această epocă întotdeauna. . .

261 Ce a spus Isus când a venit? El a spus acelor oameni, „Fățarnicilor! Voi văruiți pereții, și zidiți mormintele profeților, și părinții voștri i-au pus înăuntru acolo. Și voi sunteți fiii părinților voștri. Și lucrările care le-au făcut ei, le veți face și voi.” Asta rămâne întotdeauna la fel, frații mei.

262 Dar într-o zi când va veni Isus, Marele Păstor al oilor de la Cincizecime până la Luther prin toate epocile, care au acceptat Lumina așa cum Ea a venit prin purtători (nu au acceptat purtătorul, au acceptat Lumina; vedeți, s-au dus), El va veni să răscumpere. Sunt atât de bucuros că eu știu că El vine din nou. Oh, vei fi numărat cu grupul Lui? Vreți să fiți numărați? Există o singură modalitate să faceți asta, nu prin înscrierea la o biserică, ci prin a fi născuți în El. „Și toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine, și nimeni nu poate veni dacă nu-l cheamă Tatăl Meu.” Vedeți, asta este tot, acceptați-L. El. . . Acela e singurul Dar de Crăciun de care eu știu, este darul lui Dumnezeu pe care El l-a dat lumii, singurul Lui Fiu născut. Și El este același ieri, azi și în veci, Cuvântul. Vedeți? Credeți-L în această zi, plinătatea Bibliei.

263 Când acele șapte taine. . . În trecut prin acele Șapte Epoci ale Bisericii, acolo erau șapte taine ascunse. Eu scriu o carte despre Asta. Și un mare teolog mi-a spus nu de mult, a spus, „Frate Branham. . .” Vedeți cum va încerca Satan să vă tragă de pe

drum? A spus „Frate Branham, știi ceva? Eu cred că Domnul îți va descoperi ce urmează să facem. Este să . . . va fi o taină mare care este ascunsă sub aceste Șapte Peceți.”

264 Am spus, „Nu, nu este asta, frate.”

265 A spus, „Va fi ceva care nici măcar nu este scris în Cuvânt.”

266 Am spus, „Nu! Nu! Tu uiți, ,Oricine va adăuga un cuvânt, sau va scoate un Cuvânt.” Vedeți, El este deja înăuntru acolo, dar reformatorii au omis să-L vadă, ei nu au trăit suficient de mult ca să-L vadă.

267 Și epocile s-au terminat acum, noi suntem chiar aici la Laodicea. Și amintiți-vă, epoca Laodicea, El era în afara bisericii, bătând, încercând să intre înapoi: Eva l-a scos pe Adam al ei afară. Dumnezeuule, ajută-ne. Să mergem dincolo de tabără să-L găsim. Să suferim în afara porților cu El. Să mergem la El în moartea Lui, în îngroparea Lui, și în învierea Lui; căci El este același ieri, azi și în veci.

268 Să cântăm un imn înainte să plecăm. Vreți? *Îl iubesc*. Vrei să ne dai acordul, soră? Câți cunoașteți vechiul imn? Eu . . . Dacă ați fost vreodată în adunări, îmi place acesta.

269 Acum să ne închidem ochii, să ne gândim la Iehova. Nimeni nu era vrednic, nimeni nu putea să o facă decât El. Și El a coborât, și a devenit un copil mic. A fost, un adolescent. A devenit un tâmplar, un lucrător. El a devenit un Miel, a devenit o jertfă. A înviat triumfător, Iehova. Și cum Moise și-a tras mâna din sân de peste inima lui, Dumnezeu Și-a tras mâna din sânul Lui (taina Lui) Fiul Lui care a fost lovit cu boala păcatului, incurabilă; și a băgat-O înapoi în sân din nou, și a tras-O afară și v-a întins-O vouă și mie: „Isus Cristos același ieri, azi și în veci.”

270 Priviți la El acum.

Îl iubesc, Îl iubesc
Câ-ntâi El m-a iubit
Și a cumpărat salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

271 Câți știu că trebuia să fie un păstor, să spună „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Trebuia! De ce un păstor? Trebuia să fie așa. Acum în timp ce cântăm același verset din nou, întindeți-vă peste masă. Sunt Metodiști, Bapțiști, Luterani, Prezbiterieni, Catolici, și toți, prezenți aici în seara aceasta. Dați mâinile, spuneți, „Prieten pelerin, sunt atât de bucuros să fiu aici cu tine, în seara aceasta.” Spuneți-le ceva. Spuneți, „Dumnezeu să te binecuvânteze,” în timp ce ne dăm mâinile unii cu alții acum. În timp ce cântăm din nou acum.

Eu . . . [Spațiu gol pe bandă—Ed.]
. . .salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

272 Acum să ne închidem ochii și să ne ridicăm mâinile, și să-i cântăm Lui.

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și a cumpărat salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

273 Și acum, Dumnezeu este fără formă. Astfel, să ne plecăm capetele și să fredonăm acum, ca niște copilași, voi sunteți copiii lui Dumnezeu. Nu vă uitați la ce ar putea gândi lumea, voi vă închinați acum, vă închinați lui Cristos. Doar plecați-vă capetele și fredonați. [Fratele Branham începe să fredoneze *Îl iubesc*—Ed.]

274 Nu vă simțiți ca și complet curățiți? Chiar cumva Ceva doar a șters toată îndoiala și lumea de la voi? Vă simțiți așa? Ridicați mâinile, „Eu chiar mă simt complet curățit. Mă simt diferit. Mă simt de parcă am mâncat din mâinile Lui. Eu am. . .” Cum a mărturisit fratele aici, „Hrană, Hrana Păstorului, Hrana oilor.” Este Cuvântul.

275 Oile lui Dumnezeu se hrănesc cu Hrana Lui, „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care iasă din gura lui Dumnezeu.” Și aceasta este, Biblia. Noi ne hrănim din fiecare Cuvânt, nu doar din unele Cuvinte, ci fiecare Cuvânt care iasă. Oh, nu vă face asta să-L iubiți? Să ne gândim acum că noi avem Viață Eternă! Nu vom fi, noi *acum* suntem fiii lui Dumnezeu. Nu noi vom fi, acum! Și stăm împreună în locurile cerești în Cristos Isus. Și marea televiziune, care declară că există o undă de eter care-i face pe oameni (persoana care călătorește în jurul pământului) cunoscuți prin—prin ecranul televizorului. Marele Cuvânt al lui Dumnezeu, și Duhul lui Dumnezeu luând Cuvântul lui Dumnezeu, îl reflectă pe Isus Cristos în locurile cerești la oile Lui, că El este același ieri, azi și în veci. Nu este El minunat? Minunat! Dumnezeu să vă binecuvânteze.

276 Acum să ne ridicăm doar un moment. Aveți pe cineva pentru binecuvântare? Acum, amintiți-vă, în timpul Crăciunului, închinați-vă Domnului Isus. Închinați-vă Lui în Puterea învierii Lui. Și dacă vă pot fi de folos (vouă, păstorului vostru, bisericii voastre, sau orice), noaptea nu se întunecă niciodată prea tare, ploaia nu cade niciodată prea tare.

277 Seara trecută (este o doamnă prezentă aici) am fost atât de ocupat, am preluat bolnavii și alte lucruri până. . . Acolo era o femeie în vârstă de optzeci și ceva de ani care și-a pierdut mintea, și avea. . . ea se gândea despre a avea un copil sau ceva, își ieșise din minți. Și Billy, de la birou, m-a sunat, a spus, „Tati, poți?”

278 Am spus, „Nu pot chiar acum. Sunt oameni. . . Chiar nu pot face asta.”

279 A spus, „Tati, poți să mergi să te rogi? Le voi spune că tu te rogi.”

280 Am spus, „Da.” Și chiar în același moment ea și-a revenit. A adormit, s-a trezit în starea ei normală; a mâncat o cină completă, cu pui, în toate facultățile mintale. Persoana stătea aici și a mărturisit lucrul acesta cu câteva momente în urmă.

281 Fratele Mack, eu l-am văzut aici mai devreme, în biserică pe undeva. El este aici, unul dintre păstori, păstor local. Un frate foarte drag, și eu întotdeauna l-am iubit pe Fratele Mack încă de la început când am intrat în slujbă. Și atunci l-am întâlnit. . .

282 Și eram departe sus în British Columbia; și doar să vă arăt cum face Dumnezeu ca totul să meargă bine. Eram deja călare pe un cal, și mă întorceam în pustietate unde am condus un grup întreg de Indieni la Dumnezeu; și s-au convertit toți, și L-au primit pe Isus.

283 Și prin profeția care i-a spus băiatului Indian care își pierduse poneiul, cu doi ani în urmă, i-a spus unde îl putea găsi, cât de departe era, și unde se afla poneiul. Mama lui era pe moarte cu un atac de inimă. Ea a fost vindecată și mântuită. Și acest băiat, doar trecând pe acolo și văzându-l, și știind că el. . . calul lui a fost găsit exact în felul cum i s-a spus, și fiecare lucru.

284 Domnul nu a rostit niciodată un singur Cuvânt. . . Vă voi întreba pe oricare dintre voi, „A spus El. . . L-ați auzit vreodată să spună ceva, ce mi-a spus El vreodată să vă spun, și fără să se împlinească întocmai exact?” Dacă așa este, spuneți „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Vedeți? Vedeți? Exact, nici măcar o dată nu a dat greș.

285 Și Fratele Mack era în pragul morții, și s-a întâmplat că soția lui l-a sunat pe Billy. . . pe soția fiului meu, și a spus. . . a întrebat că unde sunt; acea domniță drăgălașă și. . . soția lui. Și ea. . . Și nora mea a spus, „Este departe în nordul Columbiei Britanice într-o excursie de vânatoare.”

286 Și în dimineața aceea, cumva, eu—eu—eu chiar nu am putut să plec cu acel cal. Și atunci Billy a spus, „Cred că o să sun acasă încă o dată.” Și s-a dus la post să sune. Și iată-i venind înapoi în fugă, când micuțul Indian era acolo, micuțul. . . cel care avea poneiul, și a spus, „Fratele Mack este în pragul morții, și te cheamă.”

287 Și m-am dat jos, m-am dus acolo în pădure și am ingenunchiat. Am zis, „Dragă Dumnezeule, departe jos, la trei mii de mile peste țară, în statul însorit Arizona, în Tucson, este fratele meu, și el este în pragul morții. Îl vei ajuta?”

288 Ceva doar mi-a vorbit, „Totul este bine.”

289 Și când am venit la Fratele Mack zilele trecute, să vorbesc cu el, și l-am întrebat, „La ce oră s-a întâmplat?” a fost exact la aceeași oră când ne-am dus să ne rugăm.

²⁹⁰ Oh, El...Nu este El minunat? El este același ieri, azi și în veci. Sunt atât de fericit să știu că eu trăiesc în Prezența Împăratului.

²⁹¹ Să ne plecăm capetele acum, și un frățior prețios este aici, un frate misionar, un prieten de-al meu, un membru al Adunărilor lui Dumnezeu, un frățior prețios aici. Eu îl chem, „Creechy.” El a spus lucruri atât de frumoase. Frate Creech, eu așa te chem. Nu știu ce să spun, tu ești fratele meu și împreună slujitor în încercările lui Isus Cristos în această zi de pe urmă. Fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze. Și eu cred că Fratele Tony a spus că tu vei elibera audiența acum, în timp ce ne plecăm capetele. În regulă, vino.

64-1221 De Ce Trebuia Să Fie Păstor
Pensiunea Ramada
Tucson, Arizona U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org